

No. 40786

**Netherlands
and
Lithuania**

**Convention between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Lithuania
for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with
respect to taxes on income and capital (with protocol). Vilnius, 16 June 1999**

Entry into force: 31 August 2000 by notification, in accordance with article 33

Authentic texts: Dutch, English and Lithuanian

**Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 3 December
2004**

**Pays-Bas
et
Lituanie**

**Convention entre le Royaume des Pays-Bas et la République de Lituanie tendant à
éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur
le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vilnius, 16 juin 1999**

Entrée en vigueur : 31 août 2000 par notification, conformément à l'article 33

Textes authentiques : néerlandais, anglais et lituanien

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 3 décembre 2004

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek
Litouwen tot het vermijden van dubbele belasting en het
voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot
belastingen naar het inkomen en naar het vermogen**

Het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Litouwen,

Geleid door de wens een verdrag te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,

Zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

REIKWIJDTE VAN HET VERDRAG

Artikel 1

Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een Verdragsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

- a) in Nederland:
 - de inkomstenbelasting,
 - de loonbelasting,

– de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnwet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Nederlandse Mijnwet continentaal plat 1965,

- de dividendbelasting,
- de vermogensbelasting,

(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);

b) in Litouwen:

- de belasting op winsten van rechtspersonen (juridiniu asmenu pelno mokesčis),
- de belasting op inkomsten van natuurlijke personen (fiziniu asmenu pajamu mokesčis),
- de belasting op ondernemingen die gebruik maken van staatsvermogen (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima),

(hierna te noemen: „Litouwse belasting”).

4. Dit Verdrag is ook van toepassing op alle gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderseinden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

a) betekent de uitdrukking „een Verdragsluitende Staat” Nederland of Litouwen, al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „Verdragsluitende Staten” Nederland en Litouwen;

b) betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan voor zover dat gebied in overeenstemming met het internationale recht krachtens de Nederlandse wetgeving is of zal worden aangemerkt als een gebied waarbinnen Nederland soevereine rechten kan uitoefenen met betrekking tot de exploratie en exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van de zeebodem of de ondergrond daarvan;

c) betekent de uitdrukking „Litouwen” de Republiek Litouwen en, wanneer zij in aardrijkskundige zin wordt gebezigd, het grondgebied van

de Republiek Litouwen en elk gebied grenzend aan de territoriale wateren van de Republiek Litouwen waarbinnen, op grond van de wetgeving van Litouwen en in overeenstemming met het internationale recht, de rechten van Litouwen met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen kunnen worden uitgeoefend;

d) omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e) betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f) betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een Verdragssluitende Staat” en „onderneming van de andere Verdragssluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een Verdragssluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Verdragssluitende Staat;

g) betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming van een Verdragssluitende Staat, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Verdragssluitende Staat zijn gelegen;

h) betekent de uitdrukking „onderdaan”:

1. iedere natuurlijke persoon die de nationaliteit van een Verdragssluitende Staat bezit;

2. iedere rechtspersoon, vennootschap en vereniging die zijn rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een Verdragssluitende Staat van kracht is;

i) betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:

1. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

2. in Litouwen de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van het Verdrag door een Verdragssluitende Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een Verdragssluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van oprichting of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

- a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;
- c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
- d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, trachten de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming te regelen, met inachtneming van de plaats van zijn werkelijke leiding, de plaats waar hij is opgericht of anderszins tot stand gekomen en van enige andere ter zake doende factor. Bij afwezigheid van zulk een overeenstemming zal dat lichaam niet gerechtigd zijn aanspraak te maken op enig voordeel op grond van dit Verdrag, behalve dat dat lichaam aanspraak mag maken op de voordelen van de artikelen 24 (Vermijding van dubbele belasting), 26 (Non-discriminatie) en 27 (Regeling voor onderling overleg).

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgevoerd.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een filiaal;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats; en
 - f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden of daarmee verband houdende werkzaamheden van toezichthoudende of adviserende aard die op de plaats van dat werk of die werkzaamheden worden verricht, vormen alleen dan een vaste inrichting indien de duur ervan negen maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

- a) het gebruik van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
- b) het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
- c) het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;
- f) het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de letters a tot en met e) genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloei van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

5. Wanneer een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machting bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een Verdragsluitende Staat gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een Verdragsluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen. Wanneer evenwel de werkzaamheden van zulk een vertegenwoordiger uitsluitend

of nagenoeg uitsluitend worden verricht voor die onderneming zelf, wordt hij niet geacht een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van dit lid te zijn.

7. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragssluitende Staat, een lichaam beheert of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragssluitende Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), bestempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende zaken

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragssluitende Staat uit onroerende zaken (waaronder begrepen voordelen uit landbouw- of bosbedrijven) die in de andere Verdragssluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de Verdragssluitende Staat waarin de desbetreffende zaken zijn gelegen. De bepalingen van dit Verdrag met betrekking tot onroerende zaken zijn ook van toepassing op de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, gebouwen, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie of concessie tot exploitatie van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragssluitende Staat zijn alleen in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere

Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar alleen in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van het derde lid worden, wanneer een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat baar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Verdragsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitvoeren onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in afrek toegegelaten kosten van de onderneming, daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders, zulks met uitzondering van kosten die niet afrekbaar zouden zijn indien de vaste inrichting een zelfstandige onderneming was.

4. Voorzover het in een Verdragsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Verdragsluitende Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevuldde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Wanneer in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Zee- en luchtvaart

1. Voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in die Staat.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordele uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

1. Wanneer

a) een onderneming van een Verdragsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Verdragsluitende Staat en een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordeelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast. Het is echter wel te verstaan, dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals „costsharing”-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in de voorgaande zin.

2. Wanneer een Verdragsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordeelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordeelen welke de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden overeengekomen als die

welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genoemde uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma), dat onmiddellijk ten minste 25 percent beheert van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De bepalingen van het tweede lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

5. De uitdrukking „dividenden” zoals gebezigd in dit artikel betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit schuldvorderingen die aanspraak geven op een aandeel in de winst en inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

6. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden

betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Wanneer een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Verdragsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

8. De bepalingen van het tweede lid, onderdeel a, van dit artikel zijn niet van toepassing indien de verhouding tussen de twee lichamen hoofdzakelijk is opgezet of in stand wordt gehouden met de bedoeling om deze vrijstelling veilig te stellen.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit hij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietende uitcindelijk gerechtigde tot de interest is, mag de aldus geheven belasting 10 percent van het brutobedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid:

- a) is interest afkomstig uit Nederland vrijgesteld van Nederlandse belasting indien de interest wordt betaald aan:
 - i) de Staat Litouwen, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijke lichaam daarvan;
 - ii) de Bank van Litouwen (centrale bank);
 - iii) een financiële instelling die eigendom is van of wordt beheerd door de Regering van Litouwen, daaronder begrepen de staatkundige onderdelen en plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan;
- b) is interest afkomstig uit Litouwen vrijgesteld van Litouwse belasting indien de interest wordt betaald aan:

- i) de Staat der Nederlanden, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan;
 - ii) de Nederlandsche Bank (centrale bank);
 - iii) een financiële instelling die eigendom is van of wordt beheerst door de Regering van Nederland, daaronder begrepen de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan;
- c) is interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat ter zake van een lening, gegarandeerd of verzekerd door een van de lichamen als genoemd of bedoeld in onderdeel a) of onderdeel b) en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat alleen belastbaar in die andere Staat;
- d) is interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat alleen belastbaar in de andere Verdragsluitende Staat indien de genietier een inwoner van die andere Staat is en deze genietier een onderneming van die andere Staat is en de uiteindelijk gerechtigde van de interest is, en de interest wordt betaald ter zake van een schuld ontstaan uit de verkoop op krediet van koopwaar of rijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting door die onderneming aan een onderneming van de eerstbedoelde Staat, behoudens waar het een verkoop of schuld betreft tussen gelieerde personen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid.

5. De uitdrukking „interest” zoals gebezigd in dit artikel betekent inkomsten uit schuldborderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypothek, doch niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn naar gelang van het geval de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

7. Interest wordt geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar inwoner is van die Staat. Wanneer evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Verdrag-

sluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

8. Wanneer, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldbordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel alleen op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietende uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

- a) 5 percent van het brutobedrag van royalty's betaald voor het gebruik van nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting;
- b) 10 percent van het brutobedrag van de royalty's in alle andere gevallen.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede lid.

4. De uitdrukking „royalty's” zoals gebezigd in dit artikel betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms en films of geluidsbanden voor radio- of televisie-uitzendingen, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

5. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een

Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoeft door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn naar gelang van het geval de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

6. Royalty's worden geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn wanneer zij worden betaald door een inwoner van die Staat. Wanneer evenwel de persoon die de royalty's betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van de royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

7. Wanneer, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel alleen op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van onroerende zaken zoals bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere Verdragsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen door een onderneming van een Verdragssluitende Staat uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn alleen belastbaar in die Staat.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn alleen belastbaar in de Verdragssluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepalingen van het vierde lid tasten niet aan het recht van elk van de Verdragssluitende Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen over voordelen die uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat volgens de wetgeving van die Staat inwoner is van die Staat, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Verdragssluitende Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een natuurlijk persoon die inwoner is van een Verdragssluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn alleen in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Verdragssluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Verdragssluitende Staat worden belast, maar alleen in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend. Te dien einde wordt een natuurlijk persoon die inwoner is van een Verdragssluitende Staat en die in de andere Verdragssluitende Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van 12 maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen te boven gaan, geacht in die andere Staat geregeld over een vast middelpunt te beschikken en worden de voordelen die zijn verkregen uit bovengenoemde, in die andere Staat verrichte werkzaamheden, toegerekend aan dat vaste middelpunt.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking alleen in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een in de andere Verdragsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking alleen in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

- a) de genieter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van 12 maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b) de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- c) de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat, de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Directeursbeloningen

Directeursbeloningen en andere beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer, van bestuurder of van commissaris van een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15, mogen voordeelen of inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio-, of televisie-

artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Verdragsluitende Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Wanneer voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Verdragsluitende Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op voordelen of inkomsten, verkregen uit werkzaamheden die in een Verdragsluitende Staat worden verricht door een artiest of een sportbeoefenaar indien het bezoek aan die Staat in hoofdzaak wordt betaald uit openbare fondsen van de andere Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan. In een zodanig geval zijn de inkomsten alleen belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de artiest of sportbeoefenaar inwoner is.

Artikel 18

Pensioenen, lijfrenten en sociale zekerheidsuitkeringen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking alsmede lijfrenten alleen in die Staat belastbaar.

2. Wanneer deze beloningen echter geen periodiek karakter dragen en worden betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat, of wanneer in plaats van het recht op lijfrenten een afkoopsom wordt betaald, mogen de beloningen of deze afkoopsom in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn worden belast.

3. Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van een sociaal-zekerheidsstelsel van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in de eerstbedoelde Staat worden belast.

4. De uitdrukking „lijfsrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen gedurende het leven of gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. a) Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiek-

rechtelijk lichaam daarvan, of een instantie of entiteit die geheel in eigendom is van die Staat, onderdeel of publiekrechtelijk lichaam, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, die instantie of die entiteit, mogen in die Staat worden belast.

b) Deze beloningen zijn echter alleen in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, die:

1. onderdaan is van die Staat; of
2. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a) Pensioenen betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, of een instantie of entiteit die geheel in eigendom is van die Staat, dat onderdeel of publiekrechtelijk lichaam, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, die instantie of die entiteit, mogen in die Staat worden belast.

b) Deze pensioenen zijn echter alleen in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, of een instantie of een entiteit die geheel in eigendom is van die Staat, dat onderdeel of dat publiekrechtelijke lichaam.

Artikel 20

Hoogleraren en docenten

1. Een natuurlijke persoon die een Verdragsluitende Staat bezoekt met het doel in die Staat onderwijs te geven of wetenschappelijk onderzoek te doen aan een universiteit, hogeschool of andere erkende onderwijsinstelling en die inwoner is, of onmiddellijk voorafgaande aan dat bezoek inwoner was, van de andere Verdragsluitende Staat, is vrijgesteld van belasting in de eerstgenoemde Verdragsluitende Staat voor beloningen voor dat onderwijs of onderzoek voor een tijdvak van ten hoogste twee jaar vanaf de datum van zijn eerste bezoek voor dat doel.

2. Dit artikel is niet van toepassing op inkomsten uit het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit onderzoek niet wordt verricht in het algemeen belang, maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of bepaalde personen.

Artikel 21

Studenten

Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner is of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat inwoner was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 22

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragssluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn alleen in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietier van die inkomsten, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van toepassing.

HOOFDSTUK IV

BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 23

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende zaken zoals bedoeld in artikel 6, dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat bezit en dat is gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of

uit roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in die andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd door een onderneming van een Verdragsluitende Staat alsmede uit roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, is alleen belastbaar in die Staat.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat zijn alleen in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V

VERMIJDING VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 24

Vermijding van dubbele belasting

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Litouwen mogen worden belast.

2. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, zesde lid, artikel 11, zesde lid, artikel 12, vijfde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 18, derde lid, artikel 19, eerste lid (onderdeel a), en tweede lid (onderdeel a), en artikel 22, tweede lid, van dit Verdrag in Litouwen mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde bestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen of vermogen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 13, vijfde lid, artikel 16, artikel 17, artikel 18, tweede lid, en artikel 23, eerste en tweede lid, van dit Verdrag in Litouwen mogen worden belast in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Litouwen over deze bestanddelen van het inkomen of vermogen betaalde

belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen of vermogen begrepen bestanddelen van het inkomen of vermogen de enige bestanddelen van het inkomen of vermogen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

4. In Litouwen wordt dubbele belasting als volgt voorkomen:

- a) Indien een inwoner van Litouwen inkomen verkrijgt of vermogen bezit dat overeenkomstig dit Verdrag in Nederland mag worden belast, verleent Litouwen, tenzij in zijn nationale wetgeving een gunstiger behandeling is voorzien:
 - i) als een aftrek op de inkomstenbelasting van die inwoner, een bedrag gelijk aan de inkomstenbelasting die daarover in Nederland is betaald;
 - ii) als een aftrek op de vermogensbelasting van die inwoner, een bedrag gelijk aan de vermogensbelasting die daarover in Nederland is betaald.

In elk van beide gevallen overschrijdt deze aftrek echter niet dat deel van de belasting naar het inkomen of het vermogen, zoals in Litouwen berekend vóór het verlenen van de vermindering, dat naar gelang van het geval kan worden toegerekend aan het inkomen of het vermogen dat in Nederland mag worden belast.

b) Indien een lichaam dat inwoner is van Litouwen een dividend ontvangt van een lichaam dat inwoner is van Nederland en waarvan het tenminste 10 procent van de aandelen met volledig stemrecht bezit, wordt, voor de toepassing van onderdeel a, onder de in Nederland betaalde belasting niet alleen begrepen de belasting hetaald over het dividend, maar ook de belasting over de onderliggende winsten van het lichaam waaruit het dividend was betaald.

Voor de toepassing van dit lid worden de belastingen genoemd in artikel 2, derde lid, onderdeel a, en vierde lid, anders dan de vermogensbelasting, beschouwd als inkomstenbelasting.

HOOFDSTUK VI

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 25

Werkzaamheden buitenlands

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enigerlei andere bepaling van dit Verdrag. Dit artikel is echter niet van toepassing wanneer werkzaamheden buitenlands van een persoon voor die persoon een vaste inrichting vormen ingevolge de bepalingen van artikel 5 of een vast middelpunt ingevolge de bepalingen van artikel 14.

2. In dit artikel betekent de uitdrukking „werkzaamheden buitenstaats” werkzaamheden die buitenstaats worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in een Verdragsluitende Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen.

3. Een onderneming van een Verdragsluitende Staat die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitenstaats verricht, wordt, onder voorbehoud van het vierde lid van dit artikel, geacht ter zake van die werkzaamheden in de andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, tenzij de desbetreffende werkzaamheden buitenstaats in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van 12 maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan. Voor de toepassing van dit lid:

a) wordt een onderneming die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitenstaats verricht en die is gelieerd aan een andere onderneming, welke andere onderneming als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitenstaats voortzet die worden of werden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte werkzaamheden bij elkaar opgeteld een tijdvak van 30 dagen in een tijdvak van 12 maanden te boven gaan, iedere onderneming geacht zijn werkzaamheden uit te oefenen gedurende een tijdvak dat 30 dagen in dat tijdvak te boven gaat;

b) wordt een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de een middellijk of onmiddellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon middellijk of onmiddellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

4. Voor de toepassing van het derde lid van dit artikel wordt de uitdrukking „werkzaamheden buitenstaats” evenwel niet geacht te omvatten:

a) een van de activiteiten of een combinatie daarvan als genoemd in het vierde lid van artikel 5;

b) sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten;

c) het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

5. Een natuurlijke persoon die inwoner van een Verdragsluitende Staat is en die in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitenstaats verricht, wordt geacht deze werkzaamheden te verrichten vanuit een vast middelpunt in de andere Verdragsluitende Staat indien de desbetreffende werkzaamheden buitenstaats een aaneengesloten tijdvak van 30 dagen of meer beslaan.

6. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbe-

trekking in verband met werkzaamheden buitenlands die worden verricht door middel van een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat, mogen, voor zover de dienstbetrekking in die andere Staat buitenlands wordt uitgeoefend, in die andere Staat worden belast.

7. Wanneer aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Litouwen belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die ingevolge artikel 7 en artikel 14 in samenhang met onderscheidenlijk het derde en het vijfde lid van dit artikel en het zesde lid van dit artikel in Litouwen mogen worden belast, verleent Nederland een vermindering van zijn belasting, die wordt berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in het tweede lid van artikel 24.

Artikel 26

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een Verdragsluitende Staat worden in de andere Verdragsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder de woonplaats betreffende, zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

2. Statenlozen die inwoner zijn van een Verdragsluitende Staat worden in een van de Staten niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die Staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder de woonplaats betreffende, zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet zo worden uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Verdragsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstgenoemde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve wanneer de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, achtste lid, of artikel 12, zevende lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende

Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat. Zo ook zijn alle schulden van een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat bij de vaststelling van het belastbare vermogen van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij waren aangegaan met een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

5. Ondernemingen van een Verdragsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verhand houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat zijn betaald aan een voor de belastingheffing in de andere Verdragsluitende Staat erkende pensioenregeling, worden voor de belastingheffing in de eerstbedoelde Staat op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in die eerstbedoelde Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits

- a) die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan de pensioenregeling voordat hij inwoner van de eerstbedoelde Staat werd; en
- b) de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde Staat van oordeel is dat de pensioenregeling overeenkomt met een door die Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling.

Voor de toepassing van dit lid omvat de uitdrukking „pensioenregeling” mede een pensioenregeling ingevolge een publiekrechtelijk stelsel van sociale zekerheid.

7. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 27

Regeling voor onderling overleg

1. Wanneer een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 26, eerste lid, aan die van de

Verdragsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat te regelen teneinde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag, te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in het Verdrag geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande ledien te bereiken.

5. Wanneer moeilijkheden of twijfelpunten die zijn gerezen met betrekking tot de uitlegging of toepassing van het Verdrag niet binnen een tijdvak van twee jaar nadat de vraag is gerezen opgelost kunnen worden door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in een procedure voor onderling overleg ingevolge de voorgaande ledien van dit artikel, kan het geval op verzoek van een van de Verdragsluitende Staten worden voorgelegd voor arbitrage, echter alleen nadat de procedures die beschikbaar zijn op grond van het eerste tot en met het vierde lid van dit artikel volledig zijn uitgeput en mits de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat daarmee instemt en de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen er schriftelijk mee instemmen te zijn gebonden door de beslissing van de arbitragecommissie. De beslissing van de arbitragecommissie in een bepaald geval is voor dat geval bindend voor beide Verdragsluitende Staten en de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen.

Artikel 28

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen die inlichtingen uit die nodig zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van dit Verdrag of van de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepas-

sing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. Alle door een Verdragsluitende Staat ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratief-rechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hbbende op de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. De Verdragsluitende Staten kunnen aan de arbitragecommissie, ingesteld volgens de bepalingen van het vijfde lid van artikel 27, de inlichtingen verstrekken die nodig zijn om de arbitrageprocedure te voltooien. Deze inlichtingen worden verstrekt met inachtneming van de bepalingen van artikel 30. De leden van de arbitragecommissie zijn met betrekking tot de aldus verstrekte inlichtingen onderworpen aan de beperkingen van openbaarmaking als omschreven in het eerste lid van dit artikel.

Artikel 29

Bijstand bij invordering

1. De Staten komen overeen elkaar bulp en bijstand te verlenen, in overeenstemming met hun onderscheiden wetgeving of administratieve praktijk, bij de invordering van de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is en de op genoemde belastingen betrekking hbbende verhogingen, boetes, betalingen wegens termijnoverschrijdingen, interest en kosten.

2. Op verzoek van de verzoekende Staat vordert de aangezochte Staat belastingvorderingen van de eerstgenoemde Staat in overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk met betrekking tot de invordering van zijn eigen belastingvorderingen. Deze vorderingen genieten echter geen voorrang in de aangezochte Staat en kunnen niet worden ingevorderd door middel van het in hechtenis nemen wegens schuld van de schuldenaar. De aangezochte Staat is niet verplicht invorderingsmaatregelen te nemen waarin de wetgeving van de verzoekende Staat niet voorziet.

3. De bepalingen van het tweede lid zijn alleen van toepassing op belastingvorderingen die onderwerp zijn van een executoriale titel in de verzoekende Staat en die, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten, niet worden bestreden. Indien de vordering echter een belastingverplichting betreft van een

persoon die geen inwoner van de verzoekende Staat is, is het tweede lid alleen van toepassing wanneer de vordering niet langer kan worden bestreden, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten.

4. De aangezochte Staat is niet verplicht het verzoek in te willigen:

- a) indien de verzoekende Staat niet alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend, tenzij aanwending van die middelen zou leiden tot onevenredige moeilijkheden;
- b) indien en voor zover hij de belastingvordering in strijd acht met de bepalingen van dit Verdrag of met enig ander verdrag waarbij beide Staten partij zijn.

5. De executoriale titel in de verzoekende Staat wordt, indien passend en in overeenstemming met de in de aangezochte Staat van kracht zijnde bepalingen, zo spoedig mogelijk na de datum van ontvangst van het verzoek om bijstand aanvaard, erkend of aangevuld dan wel vervangen door een executoriale titel in de aangezochte Staat.

Artikel 30

Beperking van de artikelen 28 en 29

In geen geval worden de bepalingen van artikel 28 en artikel 29 zo uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a) administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, rijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

Artikel 31

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

1. De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke en consulaire ambtenaren ontleenen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

2. Voor de toepassing van het Verdrag wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat

of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te zijn, indien hij daarin aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen is onderworpen als inwoners van die Staat.

3. Het Verdrag is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen en functionarissen, noch op leden van een diplomatische of consulaire vertegenwoordiging van een derde Staat die in een Verdragsluitende Staat verblijven, indien zij in die Staat niet aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen of naar het vermogen zijn onderworpen als inwoners van die Staat.

Artikel 32

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Dit Verdrag kan hetzij in zijn geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen en/of Aruba, indien het desbetreffende land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke notawisseling.

2. Tenzij anders is overeengekomen brengt de beëindiging van het Verdrag niet met zich mede dat tevens de uitbreiding van het Verdrag tot enig land waartoe het ingevolge dit artikel is uitgebreid, wordt beëindigd.

HOOFDSTUK VII

SLOTBEPALINGEN

Artikel 33

Inwerkingtreding

Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag na de laatste der beide data waarop de onderscheiden Regeringen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld dat de in hun onderscheiden Staten grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld en de bepalingen ervan vinden toepassing in beide Verdragsluitende Staten:

a) met betrekking tot aan de bron geheven belastingen, op inkomsten verkregen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin het Verdrag in werking treedt;

b) met betrekking tot de andere belastingen naar het inkomen en belastingen naar het vermogen, voor belastingen verschuldigd voor

belastingjaren of -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin het Verdrag in werking treedt.

Artikel 34

Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht totdat het door een van de Verdragssluitende Partijen wordt beëindigd. Elk van de Partijen kan het Verdrag langs diplomatische weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar een kennisgeving van beëindiging te doen. In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn in beide Verdragsluitende Staten:

- a) met betrekking tot aan de bron geheven belastingen, op inkomsten verkregen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan;
- b) met betrekking tot de andere belastingen naar het inkomen en belastingen naar het vermogen, voor belastingen verschuldigd voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe beroorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Vilnius, de 16^e juni 1999, in tweevoud, in de Nederlandse, de Litouwse en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Litouwse en de Nederlandse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

G. YBEMA

Voor de Republiek Litouwen

A. SAUDARGAS

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Litouwen gesloten, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

I. Ad artikelen 1 en 4

Het is wel verstaan dat voor de toepassing van dit Verdrag een Verdragsluitende Staat, zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, een instantie van die Staat of een autoriteit, alsmede een pensioenfonds dat of liefdadigheidsinstelling die als zodanig erkend is in een Verdragsluitende Staat en waarvan het inkomen in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die Staat, wordt beschouwd als een inwoner van die Staat. Als een erkend pensioenfonds wordt beschouwd, in het geval van Litouwen, elk op grond van de wetgeving van Litouwen opgericht pensioenfonds en in het geval van Nederland elk pensioenfonds dat volgens wettelijke bepalingen erkend is en onder toezicht staat.

II. Ad artikel 3

Het is wel verstaan dat de uitdrukkingen „Nederland” of „Litouwen” de exclusieve economische zone omvatten waarbinnen Nederland of Litouwen, naar gelang van het geval, soevereine rechten mogen uitoefenen in overeenstemming met hun nationale recht en het internationale recht, indien Nederland of Litouwen in hun wetgeving zulk een zone hebben aangemerkt of zullen aanmerken en daarbinnen heffingsrechten uitoefenen of zullen uitoefenen.

III. Ad artikel 4

Een natuurlijke persoon die aan boord van een schip woont zonder een werkelijke woonplaats in een van de Verdragsluitende Staten te hebben, wordt geacht inwoner te zijn van de Verdragsluitende Staat waarin het schip zijn thuishaven heeft.

IV. Ad artikelen 5, 6, 7, 13 en 25

Het is wel verstaan dat rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat op wiens zeebodem en ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben, alsmede dat deze rechten geacht worden te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die Staat. Voorts is het wel verstaan dat de hiervoor genoemde rechten ook omvatten rechten op belangen bij, of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

V. Ad artikelen 6 en 13

Het is wel verstaan dat voor de toepassing van de artikelen 6 en 13 opties of soortgelijke rechten ter zake van onroerende zaken worden beschouwd als onroerende zaken.

VI. Ad artikel 7

Met betrekking tot artikel 7, eerste en tweede lid, geldt dat, wanneer een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, de voordelen van die vaste inrichting niet worden bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch alleen op basis van dat deel van de winst van de onderneming dat aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening zijn toe te rekenen. Met name bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van rijverkeers- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of gebouwen alsmede bij openbare werken, worden, wanneer de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale bedrag van de overeenkomst, doch alleen op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd. De voordelen die betrekking hebben op dat deel van de overeenkomst, dat wordt uitgevoerd door het hoofdkantoor van de onderneming, zijn alleen belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de onderneming inwoner is.

VII. Ad artikel 8

Voor de toepassing van dit artikel omvatten voordelen behaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat met de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen in internationaal verkeer mede voordelen behaald door de onderneming met de verhuur op basis van verhuur zonder bemanning van schepen en luchtvaartuigen indien deze in het internationale verkeer worden geëxploiteerd, alsmede winsten behaald met de verhuur van containers, voorzover deze voordelen uit verhuur bij komstig zijn bij of voortvloeien uit de voordelen omschreven in het eerste lid.

VIII. Ad artikelen 10, 11 en 12

Wanneer aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikel 10, 11 of 12 mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van drie jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

IX. Ad artikel 12

1. Vergoedingen voor technische diensten, daaronder begrepen studies of onderzoeken van wetenschappelijke, geologische of technische aard, of voor contracten inzake bouw- of constructiewerkzaamheden met

inbegrip van de daartoe behorende blauwdrukken, dan wel voor diensten van raadgevende of toezichthoudende aard worden niet beschouwd als betalingen ontvangen als een vergoeding voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, behalve voor zover de bedragen van die vergoedingen zijn gebaseerd op productie, verkoop, verrichtingen, voordelen of een andere soortgelijke grondslag die verband houdt met het gebruik van deze inlichtingen.

2. Het is wel verstaan dat de uitdrukking „royalty's" niet geacht wordt te omvatten betalingen voor het gebruik van boortorens of uitrusting voor soortgelijke doeleinden, gebruikt voor de exploratie of de winning van koolwaterstoffen.

3. Indien Litouwen in enig verdrag ter voorkoming van dubbele belasting gesloten tussen Litouwen en een derde Staat, die op de datum van ondertekening van dit Verdrag lid is van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), na die datum erin toestemt enig soort recht of eigendom van de definitie neergelegd in het vierde lid, uit te sluiten of royalty's afkomstig uit Litouwen van Litouwse belasting op royalty's vrij te stellen of de tarieven van de belasting zoals voorzien in het tweede lid, te beperken, is deze definitie of vrijstelling of dit lagere tarief automatisch van toepassing alsof het in het vierde lid, onderscheidenlijk het tweede lid was vermeld.

X. Ad artikel 16

Het is wel verstaan dat de uitdrukking „bestuurder" of „commissaris" van een Nederlands lichaam slaat op personen die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door enig ander bevoegd orgaan van dat lichaam, en die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

XI. Ad artikel 24

Het is wel verstaan dat voor de berekening van de vermindering vermeld in artikel 24, derde lid, de waarde van de in artikel 23, eerste lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de schulden verzekerd door hypothek op dat vermogen en de waarde van de in artikel 23, tweede lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de tot de vaste inrichting of het vaste middelpunt behorende schulden.

XII. Ad artikel 27, vijfde lid, en artikelen 28 en 29

Met betrekking tot de bepalingen inzake arbitrage, uitwisseling van inlichtingen en bijstand bij invordering kunnen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in onderling overleg regels opstellen met

betrekking tot zaken de procedure betreffende, formuleren voor de aanvraag en beantwoording daarvan, de afdracht van ingevorderde bedragen, minimale invorderingsbedragen en aanverwante zaken.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Vilnius, de 16^e juni 1999, in tweevoud, in de Nederlandse, de Litouwse, en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Litouwse en de Nederlandse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

G. YBEMA

Voor de Republiek Litouwen

A. SAUDARGAS

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE REPUBLIC OF LITHUANIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Kingdom of the Netherlands and the Republic of Lithuania,

Desiring to conclude a convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the Netherlands:

- de inkomenbelasting (income tax),
- de loonbelasting (wages tax),

- de vennootschapsbelasting (company tax) including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijnwet 1810 (the Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mijnwet Continentaal Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965),

- de dividendbelasting (dividend tax),
- de vermogensbelasting (capital tax),

(hereinafter referred to as "Netherlands tax");

b) in Lithuania:

- juridiniu asmenu pelno mokesčis (the tax on profits of legal persons);

- fiziniu asm̄enu pajamu mokes̄is (the tax on income of natural persons);
- palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima (the tax on enterprises using state-owned capital);
(hereinafter referred to as "Lithuanian tax").

4. The Convention shall also apply to any similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "a Contracting State" means the Netherlands or Lithuania, as the context requires; the term "Contracting States" means the Netherlands and Lithuania;
 - b) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe including the part of the sea bed and its sub-soil under the North Sea, to the extent that that area in accordance with international law has been or may hereafter be designated under Netherlands laws as an area within which the Netherlands may exercise sovereign rights with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the sea bed or its sub-soil;
 - c) the term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographical sense, means the territory of the Republic of Lithuania and any other area adjacent to the territorial waters of the Republic of Lithuania within which under the laws of Lithuania and in accordance with international law, the rights of Lithuania may be exercised with respect to the sea bed and its subsoil and their natural resources;
 - d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - h) the term "national" means:
 - I. any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 2. any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - i) the term "competent authority" means:
 1. in the Netherlands the Minister of Finance or his duly authorized representative;

2. in Lithuania the Minister of Finance or his authorized representative.
2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the state in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both states, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the States shall endeavour to settle the question by mutual agreement having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such company shall not be entitled to claim any benefits under this Convention, except that such company may claim the benefits of Articles 24, 26 and 27.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;

- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project or supervisory or consultancy activities connected therewith and which are carried out at that site or project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than nine months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The provisions of this Convention relating to immovable property shall apply also to property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, buildings, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses of the enterprise (other than expenses which would not be deductible if the permanent establishment were a separate enterprise) which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be custom-

ary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly. It is understood, however, that the fact that associated enterprises have concluded arrangements, such as cost sharing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in the preceding sentence.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had

to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The provisions of paragraph 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights participating in profits, as well as income from debt-claims participating in profits and income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

8. The provisions of sub-paragraph a) of paragraph 2 of this Article shall not apply if the relation between the two companies has been arranged or is maintained primarily with the intention of securing this exemption.

Article II. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2,

a) interest arising in the Netherlands shall be exempt from Netherlands tax if the interest is paid to:

- i) the State of Lithuania, a political subdivision or a local authority thereof;
- ii) the Bank of Lithuania (Central Bank);
- iii) a financial institution owned or controlled by the Government of Lithuania, including political subdivisions and local authorities thereof;

b) interest arising in Lithuania shall be exempt from Lithuanian tax if the interest is paid to:

- i) the State of the Netherlands, a political subdivision or a local authority thereof;
- ii) the Nederlandsche Bank (Central Bank);
- iii) a financial institution owned or controlled by the Government of the Netherlands, including political subdivisions and local authorities thereof;

c) interest arising in a Contracting State on a loan guaranteed or insured by any of the bodies mentioned or referred to in sub-paragraph a) or sub-paragraph b) and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State;

d) interest arising in a Contracting State shall be taxable only in the other Contracting State if the recipient is a resident of that other State, and such recipient is an enterprise of that other State and is the beneficial owner of the interest, and the interest is paid with respect to indebtedness arising on the sale on credit, by that enterprise, of any merchandise or industrial, commercial or scientific equipment to an enterprise of the first-mentioned State, except where the sale or indebtedness is between related persons.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, but not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such

permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of royalties paid for the use of industrial, commercial or scientific equipment;

b) 10 per cent of the gross amount of the royalties in all other cases.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of any property other than that preferred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the Contracting States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting

State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For this purpose, where an individual who is a resident of a Contracting State stays in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to him in that other State and the income that is derived from his activities referred to above that are performed in that other State shall be attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived there from may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, shall be taxable only in that State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees or other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company or a "bestuurder" or a "commissaris" of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television

artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. In such case the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18. Pensions, annuities and social security payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment in the other Contracting State, or where instead of the right to annuities a lump sum is paid, this remuneration or this lump sum may be taxed in the Contracting State where it arises.

3. Any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first mentioned State.

4. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency or wholly owned entity of such State, subdivision or authority, to an individual in respect of dependent personal services rendered to that State or subdivision or authority, agency or entity, may be taxed in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

1. is a national of that State; or

2. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency or wholly owned entity of such State,

subdivision or authority, to an individual in respect of dependent personal services rendered to that State or subdivision or authority, agency or entity, may be taxed in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency or wholly owned entity of such State, subdivision or authority.

Article 20. Professors and teachers

1. An individual who visits a Contracting State for the purpose of teaching or carrying out research at a university, college or other recognized educational institution in that Contracting State and who is or was immediately before that visit a resident of the other Contracting State, shall be exempted from taxation in the first-mentioned Contracting State on remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date of his first visit for that purpose.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21. Students

Payments which a student, or an apprentice or trainee, who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 22. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV. TAXATION OF CAPITAL

Article 23. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V. ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 24. Elimination of double taxation

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Lithuania.

2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income which according to Article 6, Article 7, paragraph 6 of Article 10, paragraph 6 of Article 11, paragraph 5 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraph 3 of Article 18, paragraphs 1 (subparagraph a) and 2 (subparagraph a) of Article 19 and paragraph 2 of Article 22 of this Convention may be taxed in Lithuania and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income or capital which according to paragraph 2 of Article 10, paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 12, paragraph 5 of Article 13, Article 16, Article 17, paragraph 2 of Article 18 and paragraphs 1 and 2 of Article 23 of this Convention may be taxed in Lithuania to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Lithuania on these items of income or capital, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income or capital so included were the sole

items of income or capital which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

4. In Lithuania double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Lithuania derives income or owns capital which in accordance with this Convention may be taxed in the Netherlands, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Lithuania shall allow:

- i) as a deduction from the tax of the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in the Netherlands;
- ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid thereon in the Netherlands.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income or capital tax in Lithuania as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Netherlands.

b) For the purpose of sub-paragraph a), where a company that is a resident of Lithuania receives a dividend from a company that is a resident of the Netherlands in which it owns at least 10 per cent of its shares having full voting rights, the tax paid in the Netherlands shall include not only the tax paid on the dividend, but also the tax paid on the underlying profits of the company out of which the dividend was paid.

For the purposes of this paragraph, the taxes referred to in paragraphs 3a) and 4 of Article 2, other than the capital tax, shall be considered taxes on income.

CHAPTER VI. SPECIAL PROVISIONS

Article 25. Offshore activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention. However, this Article shall not apply where offshore activities of a person constitute for that person a permanent establishment under the provisions of Article 5 or a fixed base under the provisions of Article 14.

2. In this Article the term "offshore activities" means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and its sub-soil and their natural resources, situated in a Contracting State.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of 12 months.

For the purposes of this paragraph:

a) where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the afore-mentioned activities carried on by both enterprises - when added

together - exceed a period of 30 days in any 12 month period, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in that period;

b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purposes of paragraph 3 of this Article the term "offshore activities" shall be deemed not to include:

a) one or any combination of the activities mentioned in paragraph 4 of Article 5;

b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;

c) the transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

5. An individual who is a resident of a Contracting State and who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consists of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other Contracting State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Lithuania on the items of income which may be taxed in Lithuania according to Article 7 and Article 14 in connection with respectively paragraph 3 and paragraph 5 of this Article, and to paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in paragraph 2 of Article 24.

Article 26. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents

of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 7 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. Contributions paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State to a pension plan that is recognized for tax purposes in the other Contracting State will be treated in the same way for tax purposes in the first-mentioned State as a contribution paid to a pension plan that is recognized for tax purposes in that first-mentioned State, provided that

- a) such individual was contributing to such pension plan before he became a resident of the first-mentioned State;
- b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan corresponds to a pension plan recognized for tax purposes by that State.

For the purpose of this paragraph, "pension plan" includes a pension plan created under a public social security system.

7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 27. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 26, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If any difficulty or doubt arising as to the interpretation or application of the Convention cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States in a mutual agreement procedure pursuant to the previous paragraphs of this Article within a period of two years after the question was raised, the case may, at the request of either Contracting State, be submitted for arbitration, but only after fully exhausting the procedures available under paragraphs 1 to 4 of this Article and provided the competent authority of the other Contracting State agrees and the taxpayer or taxpayers involved agree in writing to be bound by the decision of the arbitration board. The decision of the arbitration board in a particular case shall be binding on both Contracting States and the taxpayer or taxpayers involved with respect to that case.

Article 28. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. The Contracting State may release to the arbitration board, established under the provisions of paragraph 5 of Article 27, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. Such release of information shall be subject to the provisions of Article 30. The members of the arbitration board shall be subject to the limitations on disclosure described in paragraph 1 of this Article with respect to any information so released.

Article 29. Assistance in recovery

1. The States agree to lend each other assistance and support with a view to the collection, in accordance with their respective laws or administrative practice, of the taxes to which this Convention shall apply and of any increases, surcharges, overdue payments, interests and costs pertaining to the said taxes.

2. At the request of the applicant State the requested State shall recover tax claims of the first-mentioned State in accordance with the law and administrative practice for the recovery of its own tax claims. However, such claims do not enjoy any priority in the requested State and cannot be recovered by imprisonment for debt of the debtor. The requested State is not obliged to take any executory measures which are not provided for in the laws of the applicant State.

3. The provisions of paragraph 2 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the competent authorities, which are not contested. However, where the claim relates to a liability to tax of a person as a non-resident of the applicant State, paragraph 2 shall only apply, unless otherwise agreed between the competent authorities, where the claim may no longer be contested.

4. The requested State shall not be obliged to accede to the request:

- a) if the applicant State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty;
- b) if and insofar as it considers the tax claim to be contrary to the provisions of this Convention or of any other convention to which both of the States are parties.

5. The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance by an instrument permitting enforcement in the requested State.

Article 30. Limitation of articles 28 and 29

In no case shall the provisions of Articles 28 and 29 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 31. Diplomatic agents and consular officers

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents and consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of the Convention an individual, who is a member of a diplomatic or consular mission of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State if he is submitted therein to the same obligations in respect of taxes on income and on capital as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic or consular mission of a third State, being present in a Contracting State, if they are not subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income or on capital as are residents of that State.

Article 32. Territorial extension

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to either or both of the countries of the Netherlands Antilles or Aruba, if the country concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and be subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels.

2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to any country to which it has been extended under this Article.

CHAPTER VII. FINAL PROVISIONS

Article 33. Entry into force

This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the latter of the dates on which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective States have been complied with, and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year or period beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 34. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;
- b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year or period beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Vilnius this 16th day of 1999, in duplicate, in the Netherlands, Lithuanian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Lithuanian and Netherlands texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands:

G. YBEMA

For the Republic of Lithuania:

A. SAUDARGAS

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Republic of Lithuania, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. Ad Articles 1 and 4

It is understood that for the purposes of this Convention a Contracting State, its political subdivisions or local authorities thereof, an instrumentality of that State, political subdivision or authority as well as a pension fund or charitable organisation recognized as such in a Contracting State and of which the income is generally exempt from tax in that State, shall be regarded as resident of that State. As recognized pension fund shall be regarded, in the case of Lithuania, any pension fund established under the laws of Lithuania and in the case of the Netherlands, any pension fund recognized and controlled according to statutory provisions.

II. Ad Article 3

It is understood that the term "the Netherlands" or "Lithuania", as the case may be, shall include the exclusive economic zone within which the Netherlands or Lithuania may exercise sovereign rights in accordance with their domestic law and international law, if the Netherlands or Lithuania under their law have designated or will designate such a zone and exercise or will exercise taxation rights therein.

III. Ad Article 4

An individual living aboard a ship without any real domicile in either of the Contracting States shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which the ship has its home harbour.

IV. Ad Articles 5, 6, 7, 13 and 25

It is understood that exploration and exploitation rights relating to natural resources shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the sea bed and subsoil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, property to be produced by such exploration or exploitation.

V. Ad Articles 6 and 13

It is understood that for the purposes of Articles 6 and 13 options or similar rights in respect of immovable property are regarded as immovable property.

VI. Ad Article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7, where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be

determined only on the basis of that portion of the profits of the enterprise that is attributable to the actual activity of the permanent establishment in respect of such sales or business. Specifically, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits attributable to such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract that is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State where the permanent establishment is situated. The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

VII. Ad Article 8

For the purposes of this Article, profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation in international traffic of ships and aircraft include profits derived by the enterprise from the rental on a bareboat basis of ships and aircraft if operated in international traffic as well as profits derived from the lease of containers if such rental or lease profits are supplementary or incidental to the profits described in paragraph 1.

VIII. Ad Articles 10, 11 and 12

Where tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 10, 11 or 12, applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax, within a period of three years after the end of the calendar year in which the tax has been levied.

IX. Ad Article 12

1. Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for engineering contracts including blueprints related thereto, or for consultancy or supervisory services shall be deemed not to be payments received as a consideration for information concerning industrial, commercial or scientific experience, except to the extent that the amounts of such payments are based on production, sales, performance, profits or any other similar basis related to the use of the said information.

2. It is understood that the term "royalties" shall be deemed not to include payments for the use of drilling rigs, or similar purpose equipment, used for the exploration for or the extraction of hydrocarbons.

3. If in any convention for the avoidance of double taxation concluded by Lithuania with a third State, being a member of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) at the date of signature of this Convention, Lithuania after that date would agree to exclude any kind of rights or property from the definition contained in paragraph 4 or exempt royalties arising in Lithuania from Lithuanian tax on royalties or to limit the rates of tax provided in paragraph 2, such definition or exemption or lower rate shall automatically apply as if it had been specified in paragraph 4 or paragraph 2, respectively.

X. Ad Article 16

It is understood that "bestuurder" or "commissaris" of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other

competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

XI. Ad Article 24

It is understood that for the computation of the reduction mentioned in paragraph 3 of Article 24, the items of capital referred to in paragraph 1 of Article 23 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts secured by mortgage on that capital and the items of capital referred to in paragraph 2 of Article 23 shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts pertaining to the permanent establishment or fixed base.

XII. Ad Article 27, paragraph 5, and Articles 28 and 29

With respect to the provisions of arbitration, exchange of information and assistance in recovery, the competent authorities of the Contracting States may, by common agreement, prescribe rules concerning matters of procedure, forms of application and replies thereto, disposition of amounts collected, minimum amounts to collection and related matters.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Vilnius this 16th June of 1999 in duplicate, in the Netherlands, Lithuanian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Lithuanian and Netherlands texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom of the Netherlands:

G. YBEMA

For the Republic of Lithuania:

A. SAUDARGAS

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**NYDERLANDŲ KARALYSTĖS
IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS**

SUTARTIS

**DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO
IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO**

Nyderlandų Karalystė ir Lietuvos Respublika,

norédamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,

susitarė:

I SKYRIUS

SUTARTIES TAIKYSMO SRITIS

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitarančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitarančioji Valstybė arba jos politiniai padaliniai ar vietos valdžia, neprisklausomai nuo to, kokiui būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, išskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra būtent šie:

a) Nyderlanduose:

- pajamų mokesčis (de inkomenstbelasting),
- mokesčis nuo darbo užmokesčio (de loonbelasting),
- kompanijų mokesčis (de vennootschapsbelasting), išskaitant pagal 1810 metų kainakasybos įstatymą (Mijnwet 1810) ir 1967 metais išleistus jo pakeitimus arba pagal 1965 metų Nyderlandų kontinentinio šelfo kasybos įstatymą (Mijnwet Continentaal Plat 1965) Vyriausybei tenkančią grynojo pelno iš gamtiniių ištaklių eksplotavimo dalį,
- dividendų mokesčis (de dividendbelasting),
- kapitalo mokesčis (de vermogensbelasting)

(toliau vadinami "Nyderlandų mokesčiu");

b) Lietuvoje:

- juridinių asmenų pelno mokesčis,
- fizinių asmenų pajamų mokesčis,
- palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą

(toliau vadinami "Lietuvos mokesčiu").

4. Ši Sutartis taip pat taikoma bet kokiems panašiems mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su dabar esamais mokesčiais arba vietoje jų. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiem apie bet kokius esminius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

II SKYRIUS

DEFINICIJOS

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslams, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

- a) savoka "Susitarančioji Valstybė" reiškia Nyderlandus arba Lietuvą, kaip to reikalauja kontekstas; savoka "Susitarančiosios Valstybės" reiškia Nyderlandus ir Lietuvą;
- b) savoka "Nyderlandai" reiškia Europoje esančią Nyderlandų Karalystės dalį, išskaitant Šiaurės jūros dugno ir jos nuogulų dalį tiek, kiek šis plotas pagal tarptautinę teisę yra arba ateityje pagal Nyderlandų įstatymus gali būti paskirtas plotu, kuriame Nyderlandai gali naudotis suvereniomis teisėmis tirti ir eksplotuoti jūros dugno ar jos nuogulų gamtinius išteklius;
- c) savoka "Lietuva" reiškia Lietuvos Respubliką o ją vartojant geografine prasme - Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokią kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojančią plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną ir jos nuogulas bei jų gamtinius išteklius;
- d) savoka "asmuo" apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;
- e) savoka "kompanija" reiškia bet kokią korporacinię organizaciją arba bet kokią vienetą, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;
- f) savokos "Susitarančiosios Valstybės įmone" ir "kitos Susitarančiosios Valstybės įmonė" atitinkamai reiškia įmonę, kurią organizuoja Susitarančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonę, kurią organizuoja kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentas;
- g) savoka "tarptautiniai pervežimai" reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivų ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitarančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tiktais tarp vietovių, esančių kitoje Susitarančiojoje Valstybėje;
- h) savoka "nacionalas" reiškia:
 - 1. bet kokią fizinį asmenį turintį Susitarančiosios Valstybės pilietybę,

2. bet kokį juridinį asmenį, bendriją ir asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitarančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus;
 - i) šiavoka "kompetentingas asmuo" reiškia:
 1. Nyderlanduose - finansų ministram arba jo igaliotą atstovą,
 2. Lietuvoje - finansų ministrui arba jo igaliotą atstovą.
2. Susitarančiajai Valstybei taikant Sutartį bet kokia joje neapibrėžta šiavoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Valstybės įstatymą mokesčiams, kuriems taikoma Sutartis.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šios Sutarties tikslams šiavoka "Susitarančiosios Valstybės rezidentas" reiškia bet kokią asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietas, buvimo vietas, vadovybės buvimo vietas, inkorporacijos vietas arba bet koks kita panašaus požymio pagrindu. Bet ši šiavoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinių ar kapitalo.
2. Jeigu pagal I paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitarančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:
 - a) jeigu jis laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);
 - b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietas, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis dažniausiai gyvena;
 - c) jeigu jis dažnai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nei vienoje jų, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;
 - d) jeigu jis yra abiejų Valstybių nacionalas arba nėra nei vienos jų, tai Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu, atsižvelgdami į jo faktiško vadovavimo vietą, vietą, kur jis inkorporuotas ar kitaip išteigtas, ir bet kokius kitus tinkamus faktorius. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai tokia kompanija negali pasinaudoti jokiomis šios Sutarties teikiamomis lengvatomis, išskyrus tai, kad tokia kompanija gali reikalauti lengvatų, numatytyų 24, 26 ir 27 straipsniuose.
3. Jeigu pagal I paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitarančiųjų Valstybių rezidentas, Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu, atsižvelgdami į jo faktiško vadovavimo vietą, vietą, kur jis inkorporuotas ar kitaip išteigtas, ir bet kokius kitus tinkamus faktorius. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai tokia kompanija negali pasinaudoti jokiomis šios Sutarties teikiamomis lengvatomis, išskyrus tai, kad tokia kompanija gali reikalauti lengvatų, numatytyų 24, 26 ir 27 straipsniuose.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šios Sutarties tikslams savoka "nuolatinė buveinė" reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.
2. Savoka "nuolatinė buveinė" pirmiausia apima:
 - a) vadovybės buvimo vietą,
 - b) filialą,
 - c) įstaigą,
 - d) gamykla,
 - e) dirbtuvę ir
 - f) kasyklą, naftos ar duju grėžinių, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.
3. Statybos teritorija arba statybos ar įrangos objektas, arba su tuo susijusi ir šioje teritorijoje ar objekte vykdama prieziūros ar konsultacinių veiklų tik tada yra nuolatinė buveinė, kai ji egzistuoja ilgiau negu devynis mėnesius.
4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad savoka "nuolatinė buveinė" neapima:
 - a) įrangos naudojimo tiktais įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,
 - b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktais sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,
 - c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktais apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,
 - d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietas, naudojamos tiktais įmonei reikalangiems gaminiams ar prekėms įsigytii arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,
 - e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietas, naudojamos tiktais bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei reikalingai veiklai vykdyti, laikymo,
 - f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietas, naudojamos tiktais a) - e) punktuose išvardytose veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietas veikla, kurią sąlygoja šis derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo - bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas, - dirba įmonės naudai ir turi igaliojimą įmonės vardu sudaryti sutartis Susitariančiojoje Valstybėje ir tuo igaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurių tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboją 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė nelaikoma turinčia nuolatinę buveinę Susitariančiojoje Valstybėje, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkinė veikla per brokerį, komisionierių arba bet kokį kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu visa ar beveik visa tokio agento veikla atliekama tos įmonės naudai, jis šiame paragrade nėra laikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri toje kitoje Valstybėje užsiima komercine-ūkinė veikla (per nuolatinę buveinę ar kokiu kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinę buveinę.

III SKYRIUS

PAJAMŲ APMOKESTINIMAS

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamoho turto (iskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka "nekilnojamasis turtas" turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamuoju turtu, taip pat taikomos turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir įrengimams, naudojamiems žemės ir miškų ūkyje, teisėms, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, pastatams, nekilnojamoho turto uzufruktui bei teisėms į kintamas ar pastovias išmokas, kaip kompensaciją už mineralinių telkiniių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą ar teisę jais naudotis; jūrų ir upių laivai bei orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiu kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamoho turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamoho turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercinė-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercinė-ūkine veikla aukščiau minetū būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriamas tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 paragato nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercinė-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atskaityti įmonės išlaidas (bet ne tas išlaidas, kurios nebūtų atimamos, jeigu nuolatinė buveinė būtų atskira įmonė), padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, iškaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė, arba kitur.

4. Jeigu Susitariančioje Valstybėje įprasta nuolatinei buveinei priskiriamą komercinės-ūkinės veiklos pelną nustatyti proporcinių dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragato reikalavimai nedraudžia tai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamajį pelną nustatyti tokiu įprastu proporcingo dalijimo metodu; tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytaus principus.

5. Nuolatinei buveinėi nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

6. Šio straipsnio ankstesnių paragrafų tikslams pelnas, priskiriamas nuolatinei buveinei, kiekvienais metais nustatomas tokiu pačiu būdu, jeigu neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tų straipsnių nuostatomis šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna naudodama jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniams pervežimams, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 paragato nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant puse, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje pervežimų agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

- a) kai Susitarančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitarančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba
- b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitarančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitarančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale
ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nustatomos kitokios sąlygos, negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokius sąlygus, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet esant tokioms sąlygomis jai nepriskiriamas, gali būti išskaitomas iš tos įmonės pelnų ir atitinkamai apmokestinamas. Susirtart, kad tas faktas, kai asocijuotos įmonės sudaro susitarimus (tokius kaip susitarimai dėl išlaidų pasidalijimo ar bendros paslaugų sutartys) dėl valdymo, bendrų vadovavimo, techninių ar komercinių išlaidų tyrimų ar plėtros išlaidų bei kitų panašių išlaidų paskirstymo arba susitarimus, pagrįstus tokius išlaidų paskirstymu, savaime dar néra ankstesniame sakinyje minima sąlyga.

2. Jeigu Susitarančioji Valstybė iškaito iš tos Valstybės įmonės pelnų - ir atitinkamai apmokestina - pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitarančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip iškaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskiriamas pirma minėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurto tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys reikalui esant šiuo klausimu vieni su kitais konsultuoja.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

- 1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitarančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.
- 2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitarančiojoje Valstybeje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis dividendų savininkas, taip imamas mokesčis negali viršyti:
 - a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios kompanijos kapitalo,
 - b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.
- 3. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato 2 paragrafo taikymo būdą.

4. 2 paragrafo nuostatos nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

5. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "dividendai" reiškia pajamas iš akcijų, "jouissance" akcijų ar "jouissance" teisių, kalnakasybos akcijų, steigėjų akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, taip pat pajamas iš pelne dalyvaujančių skolinių pareikalavimų ir pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat kaip pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

6. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatinę veiklavietę. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

7. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine ar nuolatinę veiklavietę, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelnio imti kompanijos nepaskirstyto pelnio mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelnio ar pajamų, gaunamų toje kitoje Valstybėje.

8. Šio straipsnio 2 paragrafo a) punkto nuostatos netaikomos, jeigu ryšys tarp dviejų kompanijų sukuriamas ar palaikomas pirmiausia tam, kad būtų išsaugomas toks atleidimas.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis palūkanų savininkas, taip imamas mokesčis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas,

- a) Nyderlanduose susidarančios palūkanos atleidžiamos nuo Nyderlandų mokesčio, jeigu palūkanos mokamos:
 - (i) Lietuvos valstybei, jos politiniui padalinui ar vietas valdžiai,
 - (ii) Lietuvos bankui (centriniam bankui),
 - (iii) finansinei institucijai, kurios nuosavybės teisė priklauso Lietuvos Vyriausybei, išskaitant jos politinius padalinius ir vietas valdžią, arba kuri yra jų kontroliuojama;

- b) Lietuvoje susidarančios palūkanos atleidžiamos nuo Lietuvos mokesčio, jeigu palūkanos mokamos:
 - (i) Nyderlandų valstybei, jos politiniam padalinui ar vietas valdžiai,
 - (ii) Nederlandsche Bank (centriniam bankui),
 - (iii) finansinei institucijai, kurios nuosavybės teisė priklauso Nyderlandų Vyriausybei, išskaitant jos politinius padalinius ir vietas valdžią, arba kuri yra jų kontroliuojama;
- c) Susitarančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos, kurios mokamos už paskolas, garantuotas ar apdraustas bet kokios a) punkte arba b) punkte minimos ar nurodytos organizacijos, kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui, apmokestinamos tik toje kitoje Valstybėje;
- d) Susitarančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos apmokestinamos tik kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, jeigu gavėjas yra tos kitos Valstybės rezidentas ir toks gavėjas yra tos kitos Valstybės įmonė ir faktiškasis palūkanų savininkas, o palūkanos mokamos už išskolinimą, atsirandantį, kai ta įmonė parduoda kreditan bet kokius gaminius arba gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus pirmą minėtos Valstybės įmonei, išskyrus kai pardavimas vyksta ar išskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

4. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato 2 ir 3 paragrafų taikymo būdą.

5. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "palūkanos" reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, bet kurie nesuteikia teisės dalyvauti skolininko peline, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių išpareigojimų, išskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius išpareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šio straipsnio tikslui palūkanomis nelaikomos.

6. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitarančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanas, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatinę veiklavietę. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

7. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitarančiojoje Valstybėje, kai jų moketojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar néra Susitarančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitarančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado išskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinę veiklavietę.

8. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir koks kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarjama tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokius santykijus nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitarančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą susidarantys Susitarančioje Valstybėje ir mokami kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitarančioje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, taip imamas mokesčis negali viršyti:

- a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos, mokamos už gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų naudojimą,
- b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

3. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato 2 paragrafo taikymo būdą.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" reiškia bet kokios rūšies išmokas, gaunamas kaip kompensacija už naudojimą ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, išskaitant kino filmus ir filmus ar juostas televizijai ar radijui, bet kokiu patentu, prekybos ženklu, dizainu ar modeliu, planu, slapta formulė ar metodu, arba už naudojimą ar už teisę naudotis bet kokiais gamybiniams, prekybiniams ar moksliniams įrengimams, arba už informaciją apie gamybinię, prekybinę ar mokslinę patirtį.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitarančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkinę veikla kitoje Susitarančioje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisę arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais Susitarančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitarančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitarančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatangi savykių ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimuisi, teisei naudotis ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutariama tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokią savykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitarančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEaugIO PAJAMOS

1. Pajamos, kurias Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje apibrėžto ir kitoje Susitarančiojoje Valstybėje esančio nekilnoamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnoamojo turto, kuris yra Susitarančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitarančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnoamojo turto, priklausantį individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitarančiosios Valstybės rezidentas savo disposicijoje turi kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, perleidimo, išskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, kurias Susitarančiosios Valstybės įmonė gauna iš tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba su tokiai jūrų laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnoamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto - bet ne to, kuris minimas 1, 2 ir 3 paragrafuose, - perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

5. 4 paragrafo nuostatos neliečia kiekvienos Susitarančiosios Valstybės teisės pagal jos įstatymus apmokestinti prieaugio pajamas, kurias gauna fizinis asmuo, kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentas, perleisdamas kompanijos, kurios visą ar dalį kapitalo sudaro akcijos ir kuri pagal tos Valstybės įstatymus yra tos Valstybės rezidentė, akcijas arba "jouissance" teises, jeigu tokis asmuo buvo pirma minėtos Valstybės rezidentas paskutinių penkerių metų laikotarpiu iki akcijų ar "jouissance" teisių perleidimo.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitarančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliarai savo disposicijoje neturi jo veiklai reikalinos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitarančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, bet tik ta ju dalis, kuri priskiriamas tai nuolatinei veiklavietei. Šiam tikslui, kai fizinis asmuo, Susitarančiosios Valstybės rezidentas kitoje Susitarančiojoje Valstybėje bet kuriuo dylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, jis laikomas reguliarai savo disposicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš auksčiau nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai vadinančiai nuolatinei veiklavietei.

2. Savoka "profesinės paslaugos" pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąjį arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytoju, advokatu, inžinieriu, architektu, dantistu ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į 16, 18, 19 ir 20 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kitų panašūs atlyginimai, kuriuos Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitarančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma miestoje Valstybėje, jeigu:

- a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir
- c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio ankstesnes nuostatas, atlyginimas, kurį Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą tarptautiniams pervežimams naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ar kiti atlyginimai, kuriuos Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar bet kokio kito panašaus organo narys arba tokios kompanijos "bestuurder" ar "commissaris", gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlukėjas, t.y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokia kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlukėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne pačiam atlukėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurioje atlukėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlukėjo ar sportininko veiklą Susitarančiojoje Valstybėje, jeigu esminė jo vizito į tą Valstybę dalis finansuojama iš kitos Susitarančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietas valdžios fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlukėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS, RENTOS IR SOCIALINĖS IŠMOKOS

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, pensijos bei kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitarančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomą darbą, ir bet kokioms rentos apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Tačiau kai tokie atlyginimai nėra periodiški ir mokami kaip kompensacija už praeityje kitoje Susitarančiojoje Valstybėje dirbtą samdomą darbą arba kai vietoje teisės įrentą išmokama vienkartinė suma, šis atlyginimas ar ši vienkartinė suma gali būti apmokestinama toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro.

3. Bet kokia pensija ir panašios išmokos, mokamos remiantis Susitarančiosios Valstybės socialinės apsaugos įstatymais kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami pirma minėtoje Valstybėje.

4. Sąvoka "renta" reiškia visą gyvenimą arba konkrečiu ar nustatytu laikotarpiu periodiškai mokamą nustatytą dydžio sumą, kurią buvo įsipareigota mokėti mainais kaip adekvačią ir visišką kompensaciją pinigais ar kita vertine forma.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimai, bet ne pensija, kuriuos Susitarančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietas valdžia, arba tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūra ar nuosavybės teise joms priklausantis vienetas moka fiziniams asmenims už samdomą darbą tai Valstybei arba padalinui ar valdžiai, agentūrai ar vienetui, gali būti apmokestinami toje Valstybėje.
b) Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, jeigu darbas atliekamas toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:
 1. yra tos Valstybės nacionalas arba
 2. netapo tos Valstybės rezidentu tiktais dėl atliekamo darbo.
2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniams asmenims moka Susitarančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietas valdžia, arba tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūra ar nuosavybės teise joms priklausantis vienetas arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už samdomą darbą tai Valstybei arba padalinui ar valdžiai, agentūrai ar vienetui, apmokestinama tik toje Valstybėje.
b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalas.
3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už darbą susijus su komercinė-ūkinė veikla, kuria užsiima Susitarančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietas valdžia, tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūra ar nuosavybės teise joms priklausantis vienetas.

20 straipsnis

PROFESORIAI IR MOKYTOJAI

1. Fizinis asmuo, kuris į Susitarančiąją Valstybę atvyko mokyti arba atliki tiriamojo darbo universitete, koledže ar toje Susitarančiojoje Valstybėje pripažintoje kitoje mokymo institucijoje ir kuris yra arba prieš pat atvykimą buvo kitos Šusitarančiosios Valstybės rezidentas, pirma minėtoje Susitarančiojoje Valstybėje atleidžiamas nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar tiriamąjį darbą, ne ilgesniam kaip dvejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kai jis tokiam tikslui atvyko pirmą kartą.
2. Šis straipsnis netaikomas pajamoms, gaunamoms iš tiriamojo darbo, jeigu toks tiriamasis darbas atliekamas ne visuomeniniams tikslams, o pirmiausia dėl tam tikro asmens ar asmenų asmeninės naudos.

21 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas ar mokinys, ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitarančiąją Valstybę buvo kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma minėtoje Valstybėje tiktai mokosi ar stažuoja, neapmokestinamos toje Valstybėje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitarančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. I paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms - bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnoamojo turto, - jeigu tokį pajamų gavėjas, būdamas Susitarančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitarančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

IV SKYRIUS

KAPITALO APMOKESTINIMAS

23 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje minimo nekilnoamojo turto, priklausančio Susitarančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnoamojo turto, kuris yra Susitarančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitarančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnoamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kuriaj Susitarančiosios Valstybės rezidentas savo disposicijoje turi kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitarančiosios Valstybės įmonės tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų ir orlaivų ir iš su tokiu jūrų laivų ir orlaiviu naudojimu susijusio kilnoamojo turto, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

V SKYRIUS

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

24 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Apmokestindami savo rezidentus, Nyderlandai į bazę, nuo kurios imami tokie mokesčiai, gali ištraukti pajamų ar kapitalo rūšis, kurios, remiantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamos Lietuvoje.

2. Tačiau kai Nyderlandų rezidentas gauna tokias pajamų rūšis, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje pagal šios Sutarties 6 straipsnį, 7 straipsnį, 10 straipsnio 6 paragrafą, 11 straipsnio 6 paragrafą, 12 straipsnio 5 paragrafą, 13 straipsnio 1 ir 2 paragrafus, 14 straipsnį, 15 straipsnio 1 paragrafą, 18 straipsnio 3 paragrafą, 19 straipsnio 1 (a) punktas) ir 2 (a) punktas) paragrafus ir 22 straipsnio 2 paragrafą ir yra ištraukiamos i 1 paragrafe minimą bazę, Nyderlandai, leisdami sumažinti savo mokesčių, tokias pajamų rūšis atleidžia nuo mokesčio. Šis sumažinimas skaiciuojamas pagal Nyderlandų įstatymo dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatas. Šiam tikslui laikoma, kad minėtos pajamų rūšys ištraukiamos i bendrą pajamų rūšių, pagal tas nuostatas atleidžiamų nuo Nyderlandų mokesčio, sum.

3. Be to, Nyderlandai leidžia atskaitymą iš Nyderlandų mokesčio, apskaičiuoto pajamų ar kapitalo rūsiams, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje pagal šios Sutarties 10 straipsnio 2 paragrafą, 11 straipsnio 2 paragrafą, 12 straipsnio 2 paragrafą, 13 straipsnio 5 paragrafą, 16 straipsnį, 17 straipsnį, 18 straipsnio 2 paragrafą ir 23 straipsnio 1 ir 2 paragrafus, jeigu šios rūšys yra ištraukiamos i 1 paragrafe minimą bazę. Šio atskaitymo suma lygi Lietuvoje nuo šių pajamų ar kapitalo rūsių sumokėtam mokesčiui, bet neviršija sumažinimo, kuris būtų leidžiamas, jeigu taip ištrauktos pajamų ar kapitalo rūšys būtų pajamų ar kapitalo rūšys, atleidžiamos nuo Nyderlandų mokesčio tik pagal Nyderlandų įstatymo dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuostatas, sumos.

4. Lietuvos dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

- a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų arba kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Nyderlanduose, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:
 - (i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atskaityti sumą, lygią Nyderlanduose sumokėtam šių pajamų mokesčiui,
 - (ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atskaityti sumą, lygią Nyderlanduose sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia atskaitoma suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atskaitymą apskaičiuotos Lietuvos pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, kiekvienu atveju atitinkamai priskiriamos pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Nyderlanduose.

- b) Šio paragrofa a) punkto tikslui, kai kompanija, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš kompanijos, Nyderlandų rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų visą balsavimo teisę turinčių akcijų, i Nyderlanduose mokamą mokesčių išskaitomas ne tik dividendų mokesčis, bet taip pat ir kompanijos nepaskirstyto pelno, iš kurio išmokėti dividendai, mokesčio dalis.

Šio paragrofa tiksliams 2 straipsnio 3 a) ir 4 paragrafuose išvardyti mokesčiai, bet ne kapitalo mokesčis, laikomi pajamų mokesčiais.

VI SKYRIUS

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

25 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas. Tačiau šis straipsnis netaikomas, jeigu asmens veikla kontinentiniame šelfe yra šio asmens nuolatinė buveinė pagal 5 straipsnio nuostatas arba nuolatinė veiklavietė pagal 14 straipsnio nuostatas.

2. Siame straipsnyje savyoka "veikla kontinentiniame šelfe" reiškia veiklą, kuria užsiimama kontinentiniame šelfe ir kuri susijusi su Susitariančiojoje Valstybėje esančiu jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinų išteklių tyrimu ir eksplloatavimu.

3. Susitariančiosios Valstybės įmonė, kuri užsiima veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į šio straipsnio 4 paragrafą, šios veiklos atžvilgiu laikoma užsiimančia komercine-ūkinė veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, išskyrus atvejus, kai šia veikla kitos Valstybės kontinentiniame šelfe užsiimama bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis ne ilgiau kaip 30 dienų. Šio paragrofa tiksliams:

- a) kai įmonė, užsiimanti veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, yra asocijuota su kita įmonė ir ta kita įmonė kontinentiniame šelfe tėsia tą pačią veiklą (kaip to paties projekto dalį), kuria užsiima ar užsiémė pirma minėta įmonė, o aukščiau minimą veiklą, kuriomis užsiémė abi įmonės, trukmė – sudėjus kartu – bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu viršija 30 dienų, tada laikoma, kad šiuo laikotarpiu kiekviena įmonė užsiima savo veikla ilgesnį kaip 30 dienų laikotarpi;
- b) įmonė laikoma asocijuota su kita įmonė, jeigu viena jų tiesiogiai ar netiesiogiai turi ne mažiau kaip vieną trečiąją kitos įmonės kapitalo arba jeigu asmuo tiesiogiai ar netiesiogiai turi ne mažiau kaip vieną trečiąją abiejų įmonių kapitalo.
4. Tačiau laikoma, kad šio straipsnio 3 paragrofa tiksliams savyoka "veikla kontinentiniame šelfe" ncapima:
- a) vienos iš veiklų, minimų 5 straipsnio 4 paragrade, arba bet kokio jų derinio,
- b) veiklos, kuri vykdoma laivais velkant ar buksyruojant arba pritvirtinlus juos inkarais, jeigu jie pirmiausia skirti šiam tikslui, ir bet kokiai kitai tokiai laivais atliekamai veiklai,

c) reikmenų ar darbuotojų tarptautinio pervežimo jūrų laivais ar orlaiviais.

5. Laikoma, kad fizinis asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe užsiima veikla, tokia kaip profesinių paslaugų teikimas ar kita savarankiško pobūdžio veikla, užsiima tokia veikla per kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančią nuolatinę veiklavietę, jeigu ši veikla kontinentiniame šelfe nenutrūkstamai trunka 30 dienų ar ilgiau.

6. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su veikla, vykdoma per kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe esančią nuolatinę buveinę, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek tas samdomas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe.

7. Kai pateikiami dokumentiniai įrodymai, kad Lietuvoje sumokėtas mokesčis nuo tokų pajamų rūsių, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje pagal 7 straipsnį ir 14 straipsnį ir remiantis atitinkamai šio straipsnio 3 paragrafu ir 5 paragrafu bei šio straipsnio 6 straipsniu, Nyderlandai leidžia sumažinti jų mokesčių, kuris skaičiuojamas pagal 24 straipsnio 2 paragrafe nustatytyas taisykles.

26 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie néra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, Susitariančiųjų Valstybių rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu tos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją.

3. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąjai Valstybę apmokestinant teikiti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių įsipareigojimų, kokius ji teikia savo rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 8 paragrafo arba 1: straipsnio 7 paragrafo nuostatos, nustatant Susitarančiosios Valstybės įmonės apmokestinamajį pelną palūkanas, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui, atskaitomas tokiomis pat salygomis, lyg jos būtų mokamos pirma minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitarančiosios Valstybės įmonės apmokestinamajį kapitalą bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui atskaitomas tokiomis pat salygomis, lyg jos būtų pirma minėtos Valstybės rezidentui skolos.

5. Susitarančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliem kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojama bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galima apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Inašai, kuriuos moka fizinis asmuo, Susitarančiosios Valstybės rezidentas, arba kuri mokami jo naudai, į kitoje Susitarančiojoje Valstybėje mokesčių tikslams pripažintą pensijų fondą pirma minėtoje Valstybėje mokesčių tikslams traktuojami taip pat, kaip inašai į pirma minėtoje Valstybėje mokesčių tikslams pripažintą pensijų fondą, su salyga, kad

- a) tokis fizinis asmuo mokojo inašus į tokį pensijų fondą prieš tapdamas pirma minėtoje Valstybės rezidentu,
- b) pirma minėtos Valstybės kompetentingas asmuo sutinka, kad šis pensijų fonda atitinka toje Valstybėje mokesčių tikslams pripažintamą pensijų fondą.

Šio paragrafo tikslui "pensijų fondas" apima pensijų fondą, sukurtą pagal valstybinės socialinės apsaugos įstatymus.

7. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipi mokesčiams.

27 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitarančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, neprilausomai nuo priemonių, numatyti tų Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į Susitarančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu jo atvejis numatytas 26 straipsnio 1 paragrafe, - į kompetentingą asmenį tos Susitarančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi ši klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitarančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiekitas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitarančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytais laiko limitais.

3. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikti vieni su kitais tiesioginį ryšį.

5. Jeigu aiškinant ar taikant Sutartį kyla kokių nors sunkumų ar abejonių, kurių Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, remdamiesi ankstesniais šio straipsnio paragrafais, negali išspręsti abipusiu susitarimu per dvejus metus atsiradus klausimui, šis atvejis gali, esant vienos iš Susitarančiųjų Valstybių prašymui, būti pateiktas arbitražui, bet tik visiškai įvykdžius šio straipsnio 1-4 paragrafuose numatytas procedūras ir su sąlyga, kad kitos Susitarančiosios Valstybės kompetentingas asmuo sutinka ir atitinkamas mokesčių mokėtojas ar mokėtojai raštu patvirtina, kad vykdys arbitražo valdybos sprendimą. Ypatingais atvejais arbitražo valdybos sprendimas šiuo klausimu įpareigoja abi Susitarančiasios Valstybes ir atitinkamą mokesčių mokėtoją ar mokėtojus.

28 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitarančiųjų Valstybių vidaus įstatymų liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboją 1 straipsniu. Bet kokia Susitarančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslaptyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik asmenims ar institucijoms (iskaitant teismus ir administracines institucijas), užsiimantiems mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, apskaičiavimu ar rinkimu, priverstiniu išleškojimu ar teisminiu persekiojimu arba apeliacijų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti per viešus teismo procesus arba teismo sprendimuose.

2. Susitarančioji Valstybė arbitražo valdybai, sukurtai remiantis 27 straipsnio 5 paragrafu, gali pateikti tokią informaciją, kuri reikalinga vykdant arbitražo procedūrą. Tokia pateikiama informacija yra 30 straipsnio nuostatų objektas. Arbitražo valdybos narai turi laikytis informacijos atskleidimo aprašojimų, aprašytų šio straipsnio 1 paragafe dėl pateikiamas informacijos.

29 straipsnis

PAGALBA RENKANT MOKESCIUS

1. Valsybės sutinka, remdamosi atitinkamais savo įstatymais ar administravimo praktika, teikti viena kitai pagalbą ir paramą renkant mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, ir bet kokius su minėtais mokesčiais susijusius padidinimus, priemokas, uždelstas įmokas, delspinigius ir išlaidas.

2. Vienai Valstybei pateikus prašymą, jį gavusi Valstybė, remdamasi savo pačios mokesčinių ieškiniu išieškojimui skirtu įstatymu ir administravimo praktika, patenkina pirma minėtos Valstybės mokesčinių ieškinį. Tačiau prašymą gavusioje Valstybėje tokiams mokesčiniams ieškiniam pirmenybė neteikiama, o mokesčis negali būti išieškomas įkalinant skolininką už skolą. Prašymą gavusi Valstybė nėra įpareigota imtis kokių nors vykdymui būtinų priemonių, kurios nenumatytos prašymą pateikusios Valstybės įstatymuose.

3. 2 paragafu nuostatos taikomos tik tokiams mokesčiniams ieškiniam, kurie pagrįsti dokumentu, leidžiančiu juos išieškoti prašymą gavusioje Valstybėje, ir kurie, jeigu kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, nėra užgincytai. Tačiau kai ieškinys susiję su asmens, kuris nėra prašymą pateikusios Valstybės rezidentas, apmokesčiniu, 2 paragafu nuostatos taikomos tik, kai ieškinys jau nebegali būti užgincytas, jeigu kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip.

4. Prašymą gavusi Valstybė nėra įpareigota vykdyti prašymą:

- a) jeigu prašymą pateikusi Valstybė nėra panaujojusi visų savo teritorijoje galimų būdų, išskyrus kai tokį būdą reikalavimas galėtų sukelti ieškinį neatitinkančių sunkumų,
- b) jeigu ji laiko ir tiek, kiek ji laiko, kad mokesčiniis ieškinys prieštarauja šios Sutarties arba bet kokios kitos sutarties, kurios šalys yra abi Valstybės, nuostatomis.

5. Jeigu tai priimtina ir atitinka prašymą gavusioje Valstybėje galiojančias nuostatas, tai dokumentas, leidžiantis priverstinai išieškoti prašymą pateikusioje Valstybėje, kaip galima greičiau gavus pagalbos prašymą, priimamas, pripažistamas, papildomas ar pakeičiamas dokumentu, leidžiančiu priverstinai išieškoti prašymą gavusioje Valstybėje.

30 straipsnis

28 IR 29 STRAIPSNIŲ APRIBOJIMAS

28 ir 29 straipsnių nuostatos jokiu atveju negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitarančiąją Valstybę:

- a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitarančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,
- b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos ar kitos Susitarančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors verslo, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

31 straipsnis

DIPLOMATINIAI AGENTAI IR KONSULINIAI TARNAUTOJAI

1. Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinių agentų ir konsulinų tarnautojų mokesčinių privilegijų, nustatomų remiantis tarptautinės teisės bendraisiais principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

2. Sutarties tikslams fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės diplomatinės ar konsulinės misijos, esančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba trečiojoje valstybėje, narys ir siunčiančiosios Valstybės nacionalas, laikomas siunčiančiosios Valstybės rezidentu, jeigu joje jis privalo mokėti mokesčius nuo pajamų ir kapitalo, kaip privalo tos Valstybės rezidentai.

3. Sutartis netaikoma tarptautinėms organizacijoms, jų organams ir pareigūnams bei trečiosios valstybės diplomatinės ar konsulinės misijos nariams, esantiems Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu joje jie neprivalo mokėti mokesčių nuo pajamų ir kapitalo, kaip privalo tos Valstybės rezidentai.

32 straipsnis

TERITORIJOS IŠPLĖTIMAS

1. Ši Sutartis, visa arba su bet kokiais būtinais pakeitimais, gali būti išplėsta arba Nyderlandų Antiljuose ar Aruboje, arba abiejose iš šių šalių, jeigu duotojį šalis ima mokesčius, iš esmės savo pobūdžiu panašius į tuos, kuriems taikoma Sutartis. Bet koks toks išplėtimas taikomas nuo tokios dienos ir su tokiais pakeitimais ir sąlygomis, išskaitant nutraukimo sąlygas, kaip gali būti nustatyta ir susitarta notose, kuriomis apsikeičiama diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu nesusitarta kitaip, nutraukiant Sutartį, ji tuo pačiu nėra nutraukiama jokioje šalyje, kuriai ji buvo išplėsta pagal šį straipsnį.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

33 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

Ši Sutartis įsigalioja trisdešimtą dieną po vėlesnės iš dienų, kai atitinkamos Vyriausybės viena kitai raštu praneša, kad atitinkamų Valstybių konstituciniai reikalavimai įvykdysti, ir jos nuostatos pradedamos taikyti abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

- a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, - pajamoms, gautoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos,
- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokesčinius metus ar laikotarpi, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

34 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol viena iš Susitarančiųjų Valstybių ją nutraukia. Kiekviena Valstybė gali Sutartį nutraukti diplomatiniu kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitarančiosiose Valstybėse:

- a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, - pajamoms, gautoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,
- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus ar laikotarpi, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta Vilniuje 1909 m. 06 mén. 16 d. dviem egzemplioriais olandų, lietuvių ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Tuo atveju, jeigu būtų skirtinga lietuviško ir olandiško tekstu interpretacija, taikomas tekstas anglų kalba.

Nyderlandų Karalystės vardu

Lietuvos Respublikos vardu

PROTOKOLAS

Šiandien pasirašydam i Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinį pažeidimų išvengimo, sudarytą tarp Nyderlandų Karalystės ir Lietuvos Respublikos, žemai pasirašė asmenys susitarę dėl tokų nuostatų, kurios yra neatskiriamas Sutarties dalis.

I. Dėl 1 ir 4 straipsnių

Susitarta, kad šios Sutarties tikslams Susitariančioji Valstybė, jos politiniai padaliniai ar vietas valdžia, tos Valstybės, jos politinio padalinio ar valdžios įstaiga, taip pat pensijų fondas ar labdaros organizacija, kuri yra pripažinta kaip tokia Susitariančiojoje Valstybėje ir kurios pajamos toje Valstybėje paprastai atleidžiamos nuo mokesčių, laikomi tos Valstybės rezidentais. Pripažintu pensijų fondu Lietuvos atveju laikomas bet koks pensijų fondas, įsteigtas pagal Lietuvos įstatymus, o Nyderlandų atveju – bet koks pensijų fondas, pripažintas ir kontroliuojamas, remiantis statutinėmis nuostatomis.

II. Dėl 3 straipsnio

Susitarta, kad savoka "Nyderlandai" ar "Lietuva" apima išskirtinę ekonominę zoną, kurioje atifinkamai Nyderlandai ar Lietuva pagal jų vidaus įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis suvereniomis teisėmis, jeigu Nyderlandai ar Lietuva pagal jų įstatymus paskyrė ar paskirs ją tokia zona ir joje naudojasi ar naudos apmokestinimo teisėmis.

III. Dėl 4 straipsnio

Fizinis asmuo, gyvenantis laive ir neturintis kokios nors realios gyvenamosios vietas nei vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių, laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurios uoste laivas registruotas.

IV. Dėl 5, 6, 7, 13 ir 25 straipsnių

Susitarta, kad gamtiniai ištaklių tyrimo ir eksploatavimo teisės laikomos nekilnojamuoju turtu, esančiu toje Susitariančiojoje Valstybėje, su kurios jūros dugnu ir nuogulomis jos susijusios, ir kad šios teisės laikomos priskiriamomis toje Valstybėje esančios nuolatinės buveinės turtui. Be to, susitarta, kad aukščiau minimos teisės apima teises į turto, gaunamo iš tokio tyrimo ar eksploatavimo, dalį arba naudą iš jo.

V. Dėl 6 ir 13 straipsnių

Susitarta, kad 6 ir 13 straipsnių tikslams opcionai ar panašios teisės į nekilnojamajį turą laikomos nekilnojamuoju turtu.

VI. Dėl 7 straipsnio

Dėl 7 straipsnio 1 ir 2 paragrafų, kai Susitarančiosios Valstybės įmonė kitose Susitarančiojoje Valstybėje parduoda gaminius ar prekes arba užsiima komercinė-ūkine veikla per ten esančią nuolatinę buveinę, tos nuolatinės buveinės pelnas nustatomas remiantis ne visa įmonės gauta suma, bet tik ta įmonės pelno dalimi, kuri priskiriama nuolatinės buveinės realiai tokio pardavimo ar komercinės-ūkinės veiklos atžvilgiu vykdomių veiklai. Priežiūros, tiekimo, gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų ar patalpų įrangos ar statybos sutarčių atveju arba viešųjų darbų atveju, kai įmonė turi nuolatinę buveinę, tokiai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas nustatomas remiantis ne visa sutarties suma, bet tik ta sutarties dalimi, kurią nuolatinė buveinė faktiškai vykdo toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurioje ši nuolatinė buveinė yra. Pelnas, susijęs su ta sutarties dalimi, kurią vykdo įmonės pagrindinė buveinė, apmokestinama tik toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra įmonė.

VII. Dėl 8 straipsnio

Šio straipsnio tikslams pelnas, kurį Susitarančiosios Valstybės įmonė gauna naudodama jūryų laivus ir orlaivius tarptautiniams pervežimams, apima pelną, kurį ši įmonė gauna be igulos nuomodama jūryų laivus ir orlaivius, jeigu jie naudojami tarptautiniams pervežimams, taip pat pelną, kurį gauna nuomodama konteinerius, jeigu toks iš nuomos gaunamas pelnas yra papildomas ar atsitiktinis 1 paragrade aprašytam pelnui.

VIII. Dėl 10, 11 ir 12 straipsnių

Kai prie šaltinio išskaitomo mokesčio suma viršija sumą, kuri turėtų būti išskaityta pagal 10, 11 ar 12 straipsnių nuostatas, prašymas grąžinti mokesčio perviršio sumą turi būti pateiktas tos Valstybės, kuri išskaitė mokesčių, kompetentingam asmeniui per trejus metus, pasibaigus kalendoriniams metams, kuriais mokesčis buvo išskaitytas.

IX. Dėl 12 straipsnio

1. Išmokos, gaunamos kaip atlyginimas už technines paslaugas, išskaitant mokslinio, geologinio ar techninio pobūdžio tyrimus ar priežiūrą, arba už inžinierines sutartis, išskaitant su jomis susijusius projektus, arba už konsultacines ar priežiūros paslaugas, nelaikomos išmokomis, gaunamomis kaip kompensacija už informaciją apie gamybinię, prekybinę ar mokslinę patirtį, išskyrus tą tokią išmokų sumų dalį, kuri pagrįsta gamyba, pardavimui, atlikimu, pelnu ar bet kokiu kitu panašiu su minėtos informacijos naudojimu susijusiui pagrindu.

2. Susitarta, kad savoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" neapima išmokų už grėžimo bokštų ar panašios paskirties įrengimų skirtų angliauandenilio tyrimui ar gavybai, naudojimą.

3. Jeigu bet kokioje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurią sudarė Lietuva su trečiaja valstybe, esančia Ekonominių bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) nare šios Sutarties pasirašymo metu, Lietuva po šios datos sutikių išbraukti kokias nors teisių ar turto rūšis iš 4 paragrade esančio apibréžimo arba atleisti Lietuvos susidarančius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą nuo Lietuvos mokesčio, arba aprūpoti 2 paragrade nustatytus mokesčio tarifus, toks apibrézimas arba atleidimas, arba sumažintas tarifas automatiškai taikomi taip, lyg jie būtų nustatyti atitinkamai 4 paragrade arba 2 paragrade.

X. Dėl 16 straipsnio

Susitarta, kad Nyderlandų kompanijos "bestuurder" ar "commissaris" reiškia asmenis, kuriuos tokiais paskiria tokios kompanijos akcininkų bendras susirinkimas arba bet koks kitas jos kompetentingas organas ir kuriems patikėtas atitinkamai kompanijos bendras vadovavimas ir jos priežiūra.

XI. Dėl 24 straipsnio

Susitarta, kad skaičiuojant 24 straipsnio 3 paragrafe minimą sumažinimą, 23 straipsnio 1 paragrafe minimų kapitalo rūšių vertė mažinama paskolų, kurios užtikrintos to kapitalo įkeitimui, vertė, o 23 straipsnio 2 paragrafe minimų kapitalo rūšių vertė mažinama paskolų, priskiriamų nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, vertė.

XII. Dėl 27 straipsnio 5 paragrafo bei 28 ir 29 straipsnių

Dėl arbitražo, keitumosi informacija ir pagalbos renkant mokesčius nuostatų – Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali, esant bendram susitarimui, nustatyti taisykles procedūrai, taikymo formoms ir atsakymams, renkamų sumų paskirstymui, minimaliomis renkamomis sumoms ir susijusiems klausimams.

Visa tai liudydami šį Protokolą žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta *Vilniuje 1999 m. 06* mén. 16 d. dvieju egzemplioriais
olandų, lietuvių ir anglų kalbomis, visiems trimis tekstams esant vienodos galios. Tuo atveju, jeigu būtų skirtinga lietuviško ir olandiško tekstu interpretacija, taikomas tekstas anglų kalba.

Nyderlandų Karalystės vardu

Lietuvos Respublikos vardu

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Royaume des Pays-Bas et la République de Lituanie,

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune;

Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE PREMIER. PORTÉE DE LA CONVENTION

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant ou de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) Aux Pays-Bas :

- L'impôt sur le revenu (de inkomenbelasting);

- L'impôt sur les salaires (de loonbelasting);

- L'impôt sur les sociétés (de venootschapsbelasting), y compris le prélèvement de l'État sur les bénéfices nets de l'exploitation des ressources naturelles, effectué conformément à la loi de 1810 sur l'industrie minière (de Mijnwet 1810) au titre des concessions délivrées depuis 1967, ou de la loi de 1965 sur l'exploitation minière du plateau continental néerlandais (de Mijnwet Continentaal Plat 1965);

- L'impôt sur les dividendes (de dividendenbelasting);

- L'impôt sur la fortune (de vermogensbelasting);

(ci-après dénommés "l'impôt néerlandais");

b) En Lituanie :

- L'impôt sur les bénéfices des personnes morales (juridiniu asmenu pelno mokesčis);
- L'impôt sur le revenu des personnes physiques (fiziniu asmenu pajamu mokesčis);
- L'impôt sur les entreprises utilisant des moyens de production appartenant à l'État (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima)
(ci-après dénommés "l'impôt lituanien").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient instaurés après la date de sa signature et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

I. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

- a) L'expression "un État contractant" désigne les Pays-Bas ou la Lituanie, selon le contexte; l'expression "les États contractants" désigne les Pays-Bas et la Lituanie;
- b) Le terme "Pays-Bas" s'entend de la partie du Royaume des Pays-Bas qui est située en Europe, y compris la partie du fond marin et de son sous-sol dans la mer du Nord, dans la mesure où cette zone, conformément au droit international, a été ou pourra être désignée ci-après, en vertu de la législation néerlandaise, une zone sur laquelle les Pays-Bas peuvent exercer leurs droits souverains en matière d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles du fond marin ou de son sous-sol;
- c) Le terme "Lituanie" désigne la République de Lituanie et, lorsqu'elle est employée dans un sens géographique, le territoire de la République de Lituanie et toute autre zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Lituanie sur laquelle, en vertu de des lois de la Lituanie et conformément au droit international, les droits de la Lituanie peuvent s'exercer sur le fond la mer, son sous-sol marin et leurs ressources naturelles;
- d) Le terme "personne" s'entend d'une personne physique, une société et toute autre association de personnes;
- e) Le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entité considérée comme une personne morale aux fins de la fiscalité;
- f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" s'entendent, respectivement, d'une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;
- g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise ayant son siège de direction effective dans un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef est exploité uniquement entre des points situés dans l'autre État contractant;
- h) Le terme "ressortissant" désigne :
 - I. Toute personne physique possédant la nationalité d'un État contractant;

2. Toute personne morale, société de personnes ou association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans un État contractant.
 - i) L'expression "autorité compétente" désigne :
 1. Aux Pays-Bas, le Ministre des finances ou son représentant dûment autorisé;
 2. En Lituanie, le Ministre des finances ou son représentant autorisé.
 2. Aux fins de l'application de la présente Convention par l'un des États contractants, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, le sens que lui attribue le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention.

Article 4. Résidence

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "résident d'un État contractant" s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère analogue. Toutefois, cette expression ne comprend pas une personne assujettie à l'impôt dans ledit État au seul titre des revenus qu'elle tire de sources situées dans cet État ou de la fortune qui y est sise.

2. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Elle est considérée comme un résident de l'État dans lequel elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où elle a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si elle séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

d) Si elle possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes des États s'efforcent de régler la question d'un commun accord eu égard à son siège de direction effective, son lieu de constitution ou autre et à tout autre facteur pertinent. En l'absence d'un tel accord, ladite société ne peut prétendre à aucun avantage en vertu de la présente Convention, sauf ceux prévus aux articles 24, 26 et 27.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

- a) Un siège de direction;
- b) Une succursale;
- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction, un projet de construction ou de montage ou des activités de consultation ou de supervision qui y sont liées et qui sont exécutées à ce site ou ce projet ne constituent un établissement stable que lorsqu'ils ont une durée de plus de neuf mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de la transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée uniquement pour l'exercice cumulé des activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'ensemble des activités de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si une personne, autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit dans l'un des États contractants pour le compte d'une entreprise et dispose, dans un État contractant, du pouvoir qu'elle y exerce habituellement de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet État pour toute activité que cette personne entreprend pour l'entreprise, à moins que les activités de ladite personne ne soient limitées à celles énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de celle-ci un établissement stable en vertu des dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont consacrées entièrement ou principalement à ladite entreprise, il ne pourra être considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire ou non d'un établissement stable) ne suffit pas en lui-même à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitation agricole ou forestière) sis dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. Les dispositions de la présente Convention concernant les biens immobiliers s'appliquent aussi aux accessoires, au cheptel mort ou vif et aux équipements des exploitations agricoles ou forestières, aux droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, aux bâtiments, à l'usufruit des biens immobiliers et aux droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé dans chaque État contractant, à cet établissement stable, les bénéfices qu'il aurait dû réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des

activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses de l'entreprise (autres que les dépenses qui ne seraient pas admises en déduction si l'établissement stable était une entreprise distincte) exposées aux fins poursuivies par l'établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État contractant où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable selon une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche ledit État contractant de déterminer les bénéfices à imposer selon la méthode habituelle de répartition; toutefois, les résultats de la méthode de répartition adoptée doivent être conformes aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement stable a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport maritime et aérien

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières des deux entreprises sont différentes de celles qui devraient régir les relations entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu être réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peu-

vent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence. Il est entendu cependant que le fait que des entreprises associées aient conclu des arrangements, tels que des arrangements relatifs à la participation aux coûts ou des accords de services généraux, au titre d'une allocation de dépenses professionnelles, administratives générales, techniques et commerciales, des dépenses de recherche et développement et autres dépenses semblables, ne constitue pas en soi une condition au sens de la phrase précédente.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et conformément à la législation dudit État mais, si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

3. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application du paragraphe 2.

4. Les dispositions du paragraphe 2 n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

5. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mines, parts de fondateurs ou autres parts bénéficiaires, ainsi que les revenus de créances sur la participation aux bénéfices et les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

6. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des dividendes, étant un résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant dont la société distributrice des dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

7. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État; ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

8. Les dispositions de l'alinéa a) du paragraphe 2 du présent article ne s'appliquent pas si la relation entre les deux sociétés a été arrangée ou est maintenue dans le but essentiellement de garantir cette exemption.

Article II. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, lesdits intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et conformément à la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les intérêts est le bénéficiaire effectif des intérêts, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2,

a) Les intérêts ayant leurs source aux Pays-Bas sont exemptés de l'impôt néerlandais si les intérêts sont payés :

- i) Au Gouvernement lituanien, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;
- ii) À la Banque de Lituanie (Banque centrale);
- iii) À une institution financière détenue ou contrôlée par le Gouvernement lituanien, y compris une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;

b) Les intérêts ayant leur source en Lituanie sont exemptés de l'impôt lituanien si les intérêts sont payés :

- i) Au Gouvernement des Pays-Bas, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;
- ii) À la Nederlandsche Bank (Banque centrale);
- iii) Une institution financière détenue ou contrôlée par le Gouvernement des Pays-Bas, y compris une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales;

c) Les intérêts ayant leur source dans un État contractant et payés au titre d'un prêt garanti ou assuré par l'un quelconque des organismes mentionnés ou visés à l'alinéa a) ou à l'alinéa b) et payés à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État;

d) Les intérêts ayant leur source dans un État contractant ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne qui reçoit les intérêts est un résident de cet autre État, et si cette personne est une entreprise de cet autre État et est le bénéficiaire effectif des in-

térêts, et les intérêts sont versés au titre d'une dette provenant de la vente à crédit par ladite entreprise de toute marchandise ou matériel industriel, commercial ou scientifique à une entreprise du premier État, sauf dans les cas où la vente ou la dette intervient entre des personnes d'une même famille.

4. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application des paragraphes 2 et 3.

5. Le terme "intérêt" au sens du présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assortis ou non de garanties hypothécaires, mais n'ouvrant pas le droit d'une participation aux bénéfices du débiteur et, notamment, les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, étant résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance au titre de laquelle les intérêts sont payés s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

7. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident dudit État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base sont situés.

8. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la part excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, lesdites redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des redevances payées pour l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique;

b) 10 pour cent du montant brut des redevances dans tous les autres cas.

3. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application du paragraphe 2.

4. Le terme "redevances" au sens du présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations relatives à une expérience industrielle, commerciale ou scientifique.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, étant résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante dans cet autre État au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement de paiement des redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base sont situés.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de l'usage, du droit ou des informations pour lesquels elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la part excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris ceux provenant de l'aliénation dudit établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de ladite base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains que tire une entreprise d'un État contractant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation desdits navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

5. Les dispositions du paragraphe 4 n'affectent pas le droit de chacun des États contractants d'imposer, conformément à sa propre législation, les gains provenant de l'aliénation de parts ou de droits de jouissance d'une société dont le capital est totalement ou partiellement divisé en actions et qui, aux termes de la législation de cet État, est un résident de cet État, réalisés par une personne qui est un résident de l'autre État contractant et qui a été un résident du premier État au cours des cinq années précédant l'aliénation des parts ou des droits de jouissance.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, sauf si ce résident dispose dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Dans ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l'autre État contractant. À cette fin, lorsque le séjour d'une personne physique qui est un résident d'un État contractant s'étend sur une période ou des périodes d'une durée totale supérieure à 183 jours au cours d'un période de 12 mois, commençant ou finissant pendant l'exercice financier considéré, le résident est réputé disposer habituellement d'une base fixe dans cet autre État et les revenus qu'il tire de ses activités précitées exercées dans cet autre État sont imputables à ladite base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend en particulier les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. En pareil cas, les rémunérations reçues au titre de l'emploi sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant perçoit au titre d'un emploi exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours d'une période de douze mois commençant ou finissant pendant l'exercice financier considéré;

b) Les rémunérations sont versées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État;

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations que reçoit un résident d'un État contractant au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international ne sont imposables que dans cet État.

Article 16. Jetons de présence

Les jetons de présence et autres rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de tout autre organe analogue d'une société ou en sa qualité de "bestuurder" ou de "commissaris" d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste professionnel tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision ou en tant que musicien ou sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste professionnel ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont alors imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où l'artiste ou le sportif exerce ses activités.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un État contractant par un artiste professionnel ou un sportif si le séjour dans cet État est financé dans une large mesure par des fonds publics de l'autre État ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus ne sont imposables que dans l'État contractant dont l'artiste ou le sportif est un résident.

Article 18. Pensions, rentes et allocations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations analogues versées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur, ainsi que les rentes ne sont imposables que dans cet État.

2. Toutefois, lorsque ladite rémunération n'a pas un caractère périodique et est payée au titre d'un emploi antérieur dans l'autre État contractant ou lorsque le droit à une rente est remplacé par un versement forfaitaire, cette rémunération ou ce versement forfaitaire sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent.

3. Toute pension ou autre paiement versés en vertu des dispositions d'un système de sécurité sociale d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans le premier État.

4. Le terme "rente" désigne une somme déterminée, payable périodiquement à échéances fixes, la vie durant ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en contrepartie d'un capital suffisant versé intégralement ou en valeur appréciable en espèces.

Article 19. Fonction publique

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un État contractant ou une subdivision politique ou une collectivité locale de cet État, ou un organisme ou une entité entièrement contrôlée par ledit État, une subdivision ou une collectivité, à une personne physique au titre de services personnels rendus à cet État, cette subdivision ou collectivité, organisme ou entité, sont imposables dans cet État;

b) Toutefois, lesdites rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État et :

1. Possède la nationalité de cet État; ou

2. N'est pas devenue un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Toute pension payée par un État contractant ou une subdivision politique ou une collectivité locale de cet État, ou un organisme ou une entité entièrement contrôlée par ledit État, une subdivision ou une collectivité, par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services personnels rendus à cet État, à cette subdivision ou collectivité, organisme ou entité, est imposable que dans cet État;

b) Toutefois, ladite pension n'est imposable que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident et un ressortissant de cet État.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre des services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou une subdivision politique ou une collectivité locale de cet État, ou un organisme ou une entité entièrement contrôlée par ledit État, une subdivision ou une collectivité.

Article 20. Professeurs et enseignants

1. Une personne physique qui séjourne dans un État contractant aux fins d'enseigner ou d'effectuer des travaux de recherche dans une université, un collège ou tout autre établissement d'enseignement reconnu dans l'État contractant et qui est, ou qui était, immédiatement avant ce séjour, un résident de l'autre État contractant, est exemptée de l'impôt dans le premier État contractant sur la rémunération qu'elle reçoit pour ledit enseignement ou lesdits travaux pour une période ne dépassant pas deux ans à partir de la date de son premier séjour à cette fin.

2. Le présent article ne s'applique pas aux revenus provenant d'activités de recherche si celles-ci sont entreprises non pas dans l'intérêt général mais essentiellement à l'avantage personnel d'une personne ou de plusieurs personnes déterminées.

Article 21. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention, ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus, sauf les revenus provenant de biens immobiliers définis au paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire desdits revenus, étant un résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur de revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

CHAPITRE IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 23. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont dispose un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités par une entreprise d'un État contractant, en trafic international, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs, n'est imposable que dans cet État contractant.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

CHAPITRE V. MÉTHODES D'ÉLIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 24. Élimination de la double imposition

1. Les Pays-Bas, en imposant leurs résidents, peuvent inclure dans l'assiette de l'impôt les éléments de revenu ou de fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention sont imposables en Lituanie.

2. Toutefois, lorsqu'un résident des Pays-Bas perçoit des éléments de revenu qui, conformément à l'article 6, à l'article 7, au paragraphe 6 de l'article 10, au paragraphe 6 de l'article 11, au paragraphe 5 de l'article 12, aux paragraphes 1 et 2 de l'article 13, à l'article 14, au paragraphe 1 de l'article 15, au paragraphe 3 de l'article 18, aux paragraphes 1 (alinéa a) et 2 (alinéa a) de l'article 19 et au paragraphe 2 de l'article 22 de la présente Convention, sont imposables en Lituanie et sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1, les Pays-Bas exemptent lesdits éléments de revenu en accordant une réduction de leur impôt. Cette réduction est calculée conformément aux dispositions de la loi néerlandaise sur l'élimination de la double imposition. À cet effet, lesdits éléments de revenu sont réputés inclus dans le montant total des éléments de revenu qui sont exemptés de l'impôt néerlandais en vertu de ces dispositions.

3. En outre, les Pays-Bas accordent une déduction de l'impôt néerlandais ainsi calculé au titre des éléments de revenu ou de fortune qui, conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 10, du paragraphe 2 de l'article 11, du paragraphe 2 de l'article 12, du paragraphe 5 de l'article 13, de l'article 16, de l'article 17, du paragraphe 2 de l'article 18 et des paragraphes 1 et 2 de l'article 23 de la présente Convention, sont imposables en Lituanie dans la mesure où ces éléments de revenu sont inclus dans l'assiette visée au paragraphe 1. Le montant de cette déduction est égal à l'impôt payé en Lituanie sur ces éléments de revenu ou de fortune, mais ne peut excéder le montant de la réduction qui serait accordée si les éléments de revenu ou de fortune ainsi inclus étaient les seuls exonérés de l'impôt néerlandais en vertu des dispositions de la loi néerlandaise sur l'élimination de la double imposition.

4. En Lituanie, la double imposition est éliminée comme suit :

a) Lorsqu'un résident de la Lituanie reçoit un revenu ou possède des éléments de fortune qui, conformément à la présente Convention, sont imposables aux Pays-Bas, à moins qu'un traitement plus favorable ne soit prévu dans sa législation interne, la Lituanie admet :

- i) En déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident, un montant égal au montant de l'impôt sur le revenu payé aux Pays-Bas;
- ii) En déduction de l'impôt sur la fortune de ce résident, un montant égal au montant de l'impôt sur la fortune payé aux Pays-Bas.

Toutefois, ces déductions n'excéderont pas la partie de l'impôt sur le revenu ou sur la fortune en Lituanie, calculés avant que la déduction ne soit accordée, qui est imputable aux revenus ou à la fortune qui sont imposables aux Pays-Bas.

b) Aux fins de l'alinéa a), lorsqu'une société qui est un résident de la Lituanie reçoit des dividendes d'une société qui est un résident des Pays-Bas dans laquelle elle détient 10 pour cent au moins de ses actions à plein droit de vote, l'impôt payé aux Pays-Bas comprend l'im-

pôt payé sur les dividendes ainsi que l'impôt payé sur les bénéfices sous-jacents de la société à même lesquels les dividendes sont versés.

Aux fins du présent paragraphe, les impôts visés à l'alinéa a) du paragraphe 3 et au paragraphe 4 de l'article 2, autre l'impôt sur la fortune, sont considérés comme des impôts sur le revenu.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 25. Activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toute autre disposition de la présente Convention. Toutefois, le présent article ne s'applique pas lorsque les activités en mer d'une personne constituent, en ce qui la concerne, un établissement stable en vertu des dispositions de l'article 5 ou une base fixe en vertu des dispositions de l'article 14.

2. Dans le présent article, l'expression "activités en mer" s'entend des activités exercées en mer dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du fond marin, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles, situés dans un État contractant.

3. Une entreprise d'un État contractant qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est, sous réserve du paragraphe 4 du présent article, réputée exercer, en ce qui concerne ces activités, des activités commerciales ou industrielles dans cet autre État par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, à moins que les activités en question ne soient exercées dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 30 jours sur toute période de 12 mois.

Aux fins du présent paragraphe :

a) Lorsqu'une entreprise exerce des activités en mer dans l'autre État contractant et qu'elle est associée à une autre entreprise, laquelle poursuit, dans le cadre du même projet, les mêmes activités en mer que celles qui sont ou qui ont été exercées par la première entreprise et que lesdites activités exercées par les deux entreprises - lorsqu'il en est fait la somme - excèdent une période de 30 jours, chaque entreprise est considérée comme exerçant ses activités pendant une période excédant 30 jours au cours de cette période;

b) Une entreprise est considérée comme associée à une autre entreprise si elle détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital de l'autre entreprise ou si une personne détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital des deux entreprises.

4. Toutefois, aux fins du paragraphe 3 du présent article, l'expression "activités en mer" n'est pas censée comprendre :

a) Une ou plusieurs activités mentionnées au paragraphe 4 de l'article 5;

b) Le remorquage ou le mouillage effectués par des navires essentiellement destinés à cette fin et toute autre activité exercée par ces navires;

c) Le transport de fournitures ou de personnel par des navires ou des aéronefs en trafic international.

5. Une personne physique qui est un résident d'un État contractant et qui, dans le cadre d'une profession indépendante ou d'autres activités à caractère indépendant, exerce des ac-

tivités en mer dans l'autre État contractant, est considérée comme exerçant ces activités au moyen d'une base fixe située dans l'autre État contractant si ces activités en mer sont exercées pendant une période ininterrompue de 30 jours ou plus.

6. Les salaires, traitements et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié se rapportant à des activités en mer exercées par l'intermédiaire d'un établissement stable dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État dans la mesure où l'emploi est exercé en mer dans cet autre État.

7. S'il est établi à l'aide de documents probants qu'un impôt a été payé en Lituanie sur les éléments de revenu qui sont imposables en Lituanie, conformément à l'article 7 et à l'article 14, conjointement avec le paragraphe 3 et le paragraphe 5, respectivement, du présent article, et au paragraphe 6 du présent article, les Pays-Bas accordent une réduction de leur impôt calculée conformément aux règles énoncées au paragraphe 2 de l'article 24.

Article 26. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un État contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de l'État concerné, qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les abattements personnels, les réductions et les allégements fiscaux en fonction de la situation familiale ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 8 de l'article 11 ou du paragraphe 7 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres sommes payées par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

5. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État

contractant, ne sont soumises, dans le premier État, à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises semblables du premier État.

6. Les cotisations payées par ou pour le compte d'une personne physique qui est un résident d'un État contractant au titre d'un régime de pension qui est reconnu aux fins de l'imposition dans l'autre État contractant sont traitées aux fins de l'imposition dans le premier État comme des cotisations payées à un régime de pension reconnu aux fins de l'imposition dans ce premier État, à condition que :

- a) Ladite personne ait cotisé audit régime de pension avant qu'il devienne un résident du premier État;
- b) L'autorité compétente du premier État estime que le régime de pension correspond à un régime de pension reconnu aux fins de l'imposition dans cet État.

Aux fins du présent paragraphe, l'expression "régime de pension" comprend un régime de pension organisé conformément au système public de sécurité sociale.

7. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 27. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par l'un des États contractants ou les deux entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 26, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas à l'amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord conclu est appliqué par les autorités compétentes quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme indiqué aux paragraphes précédents.

5. Si une difficulté ou un doute découlant de l'interprétation ou de l'application de la Convention ne peuvent pas être résolus par les autorités compétentes des États contractants dans le cadre d'une procédure amiable conforme à celle décrite aux paragraphes précédents du présent article dans un délai de deux ans après que la question a été soulevée, l'affaire pourra, sur demande de l'un des États contractants, être soumise à l'arbitrage, mais seule-

ment après avoir épuisé les procédures prévues aux paragraphes 1 à 4 du présent article et à condition que l'autorité compétente de l'autre État contractant et le contribuable ou les contribuables concernés consentent par écrit à être liés par la décision de l'arbitrage. La décision du conseil d'arbitrage est, dans un cas particulier, contraignante pour les deux États contractants, ainsi que pour le contribuable ou les contribuables concernés.

Article 28. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont divulgués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Lesdites personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les États contractants peuvent communiquer au conseil d'arbitrage, créé en vertu des dispositions du paragraphe 5 de l'article 27, tout renseignement nécessaire pour mener la procédure d'arbitrage. La communication de ces renseignements est soumise aux dispositions de l'article 30. Les membres du conseil d'arbitrage sont soumis aux limitations relatives à la communication de renseignements décrites au paragraphe 1 du présent article en ce qui concerne tout renseignement ainsi communiqué.

Article 29. Assistance en matière de recouvrement

1. Les États contractants conviennent de se prêter mutuellement assistance et appui en vue du recouvrement, conformément à leur législation ou à leur pratique administrative respectives, des impôts auxquels s'applique la présente Convention, ainsi que tous relèvements, majorations, pénalités de retard, intérêts et frais relatifs auxdits impôts.

2. À la demande de l'État requérant, l'État requis procède au recouvrement des créances fiscales du premier État, conformément à la législation et à la pratique administrative applicables au recouvrement de ses propres créances fiscales. Toutefois, ces créances ne bénéficient d'aucune priorité dans l'État requis et ne peuvent être recouvrées moyennant l'incarcération du débiteur pour dette. L'État requis n'est pas tenu de prendre des mesures exécutoires non prévues par la législation de l'État requérant.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent qu'aux créances fiscales qui font l'objet d'un texte légal en autorisant l'application dans l'État requérant et qui, sauf convention contraire entre les autorités compétentes, ne sont pas contestées. Toutefois, si la créance concerne l'obligation fiscale d'une personne en sa qualité de non-résident de l'État requérant, seul le paragraphe 2 s'applique, sauf convention contraire entre les autorités compétentes, lorsque la créance ne peut plus être contestée.

4. L'État requérant n'est pas tenu d'accéder à la demande :

a) Si l'État requérant n'a pas utilisé tous les moyens dont il dispose sur son propre territoire, sauf si le recours à ces moyens aurait donné lieu à des difficultés disproportionnées;

b) Dans la mesure où il considère que la créance fiscale est contraire aux dispositions de la présente Convention ou de toute autre convention auxquelles les deux États contractants sont parties.

5. L'instrument autorisant le recouvrement dans l'État requérant doit, s'il y a lieu et conformément aux dispositions en vigueur dans l'État requis, être accepté, reconnu, complété ou remplacé dans les meilleurs délais possibles après la date de réception de la demande d'assistance par un texte autorisant le recouvrement dans l'État requis.

Article 30. Limitation des articles 28 et 29

Les dispositions des articles 28 et 29 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives contraires à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus dans le cadre de la législation ou du cours normal de l'administration de cet État contractant ou de l'autre État contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 31. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

1. Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux priviléges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

2. Aux fins de la présente Convention, toute personne physique membre d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un État contractant dans l'autre État contractant ou dans un État tiers et qui est un ressortissant de l'État d'envoi, est considérée comme un résident de cet État si elle y est soumise aux mêmes obligations en matière d'imposition sur le revenu et sur la fortune que les autres résidents de cet État.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, ni à leurs organes ou fonctionnaires, non plus qu'aux membres d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un État tiers présents dans un État contractant, s'ils n'y sont pas soumis aux mêmes obligations en matière d'imposition sur le revenu ou sur la fortune que les autres résidents de cet État.

Article 32. Extension territoriale

1. La présente Convention peut être étendue, dans son intégralité ou avec les modifications nécessaires, aux territoires des Antilles néerlandaises ou d'Aruba ou des deux, si le pays concerné impose une fiscalité sensiblement analogue par sa nature à celle à laquelle s'applique la Convention. Toute extension territoriale de cette nature prendra effet à compter d'une date et sous réserve des modifications et conditions, y compris les conditions de dénonciation, qui seront précisées et convenues par un échange de notes par voie diplomatique.

2. À moins qu'il n'en soit convenu autrement, la dénonciation de la Convention ne mettra pas fin pour autant à une extension de la Convention à un pays auquel elle a été étendue conformément au présent article.

CHAPITRE VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 33. Entrée en vigueur

La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour suivant la dernière date à laquelle les gouvernements respectifs se seront notifié par écrit l'accomplissement des formalités constitutionnelles nécessaires dans leurs États respectifs, et ses dispositions prendront effet dans les deux États contractants :

- a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, sur les revenus dégagés à partir 1er janvier de l'année civile qui suit celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
- b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, pour les impôts exigibles pour tout année d'imposition ou période commençant le 1er janvier de l'année civile qui suit celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 34. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par l'un des États contractants. Chacun des États peut dénoncer la Convention par la voie diplomatique, moyennant préavis écrit de six mois avant la fin de l'année civile. Dans ce cas, la Convention cesse de s'appliquer dans les deux États contractants :

- a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, sur les revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit celle du préavis;
- b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, pour les impôts exigibles pour tout année d'imposition ou période commençant 1er janvier de l'année civile qui suit celle du préavis.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Vilnius le 16 juin 1999, en double exemplaire, en langues néerlandaise, lituanienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes lituanien et néerlandais, le texte anglais prévaudra.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

G. YBEMA

Pour la République de Lituanie :

A. SAUDARGAS

PROTOCOLE

Lors de la signature de la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, conclue ce jour entre le Gouvernement des Pays-Bas et le Gouvernement de la Lituanie, les soussignés sont convenus que les dispositions suivantes font partie intégrante de la Convention.

I. Ad articles 1 et 4

Il est entendu qu'aux fins de la présente Convention, un État contractant, ses subdivisions politiques ou ses collectivités locales, une administration publique de cet État, une subdivision politique ou une collectivité, ainsi qu'un régime de pension ou une organisation caritative reconnus à ce titre dans un État contractant et dont le revenu est généralement exempté de l'impôt dans cet État, sont considérés comme des résidents de cet État. Dans le cas de la Lituanie, tout régime de pension créé en vertu de la législation de la Lituanie est considéré comme un régime de pension reconnu et, dans le cas des Pays-Bas, tout régime de pension reconnu et contrôlé conformément aux dispositions statutaires.

II. Ad article 3

Il est entendu que les termes "Pays-Bas" ou "Lituanie", suivant le cas, comprennent la zone économique exclusive sur laquelle les Pays-Bas ou la Lituanie peuvent exercer leurs droits souverains, conformément à la législation interne et au droit international, si les Pays-Bas ou la Lituanie, en vertu de leur législation, ont désigné ou désigneront une telle zone et y exercent ou y exercent leurs droits fiscaux.

III. Ad article 4

Une personne vivant à bord d'un bateau et ne possédant pas de domicile réel dans l'un ou l'autre État contractant est réputée être un résident de l'État contractant dans lequel le bateau a son port d'attache.

IV. Ad articles 5, 6, 7, 13 et 25

Il est entendu que les droits d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles sont considérés comme des biens immobiliers situés dans l'État contractant dont le fond marin et le sous-sol s'y rapportent, et que ces droits sont réputés faire partie d'un établissement stable de cet État. De plus, il est entendu que les droits susmentionnés comprennent les droits portant sur des intérêts ou des bénéfices dans des actifs résultant de ladite exploration ou exploitation.

V. Ad articles 6 et 13

Il est entendu qu'aux fins des articles 6 et 13, les options et autres droits analogues en ce qui concerne les biens immobiliers sont considérés comme des biens immobiliers.

VI. Ad article 7

En ce qui concerne les paragraphes 1 et 2 de l'article 7, lorsqu'une entreprise d'un État contractant vend des biens ou des marchandises ou exerce une activité industrielle ou commerciale dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de cet établissement stable ne sont pas déterminés sur la base du montant total perçu par l'entreprise, mais uniquement sur celle de la partie du revenu de cette

entreprise imputable à l'activité effective de l'établissement stable dans le cadre de ces ventes ou de cette activité. En particulier, s'agissant de contrats d'études, d'approvisionnement, d'installation ou de construction d'équipements ou d'établissements industriels, commerciaux ou scientifiques, ou de travaux publics, si l'entreprise a un établissement stable, les bénéfices de cet établissement stable ne sont pas déterminés sur la base du montant total du contrat mais uniquement sur celle de la partie du contrat qui est effectivement exécutée par l'établissement stable dans l'État contractant où il est situé. Les bénéfices liés à la partie du contrat exécutée par le siège principal de l'entreprise n'est imposable que dans l'État contractant dont l'entreprise est un résident.

VII. Ad article 8

Aux fins du présent article, les bénéfices que tire une entreprise d'un État contractant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international comprennent les bénéfices que tire l'entreprise de l'affrètement coque nue de navires ou d'aéronefs s'ils sont exploités en trafic international, ainsi que les bénéfices tirés de la location de conteneurs si lesdits bénéfices d'affrètement ou de location sont supplémentaires ou accessoires aux bénéfices décrits au paragraphe 1.

VIII. Ad articles 10, 11 et 12

Lorsque l'impôt perçu à la source excède le montant de l'impôt exigible en vertu des dispositions des articles 10, 11 et 12, les demandes de remboursement des trop-perçus doivent être introduites auprès de l'autorité compétente de l'État ayant perçu l'impôt, dans un délai de trois ans après l'expiration de l'année civile au cours de laquelle l'impôt a été perçu.

IX. Ad article 12

1. Les paiements reçus au titre de services techniques, y compris les études ou les enquêtes de nature scientifique, géologique ou technique, ou au titre de contrats d'ingénierie, y compris les plans qui s'y rapportent, ou de services de consultation ou de supervision, ne sont pas réputés être des paiements reçus au titre de renseignements concernant des essais de caractère industriel, commercial ou scientifique, sauf dans la mesure où les montants desdits paiements sont liés à la production, aux ventes, aux résultats, aux bénéfices ou à tout autre facteur analogue afférent à l'utilisation desdits renseignements.

2. Il est entendu que le terme "redevances" n'est pas réputé comprendre les paiements liés à l'utilisation d'appareils de forage ou appareil semblable, utilisés à des fins d'exploration ou d'extraction d'hydrocarbures.

3. Si, dans le cadre d'une convention tendant à éviter la double imposition conclue entre la Lituanie et un État tiers, membre de l'Organisation de coopération et de développement économiques (OCDE) à la date de signature de la présente Convention, la Lituanie décidait, après cette date, d'exclure certains droits ou biens de la définition figurant au paragraphe 4 ou d'exempter des redevances perçues en Lituanie de l'impôt lituanien sur les redevances ou de limiter les taux d'impôt prévus au paragraphe 2, une telle définition ou exemption ou un tel taux inférieur s'appliqueraient automatiquement comme s'ils avaient été précisés au paragraphe 4 ou au paragraphe 2, respectivement.

X. Ad article 16

Il est entendu que le "bestuurder" ou le "commissaris" d'une société néerlandaise désignent des personnes qui sont nommées en cette qualité par l'assemblée générale des actionnaires ou par tout autre organe compétent de ladite société et sont chargées de la gestion générale de la société et de sa supervision, respectivement.

XI. Ad article 24

Il est entendu que, pour le calcul de la réduction visée au paragraphe 3 de l'article 24, les éléments de fortune visés au paragraphe 1 de l'article 23 sont pris en compte pour leur valeur, diminuée de la valeur des dettes garanties par une hypothèque grevant ladite fortune, et les éléments de fortune visés au paragraphe 2 de l'article 23 sont pris en compte pour leur valeur, diminuée de la valeur des dettes afférentes à l'établissement stable ou à la base fixe.

XII. Ad article 27, paragraphe 5 et articles 28 et 29

En ce qui concerne les dispositions relatives à l'arbitrage, à l'échange de renseignements et à l'assistance en matière de recouvrement, les autorités compétentes des États contractants, d'un commun accord, prescrivent les règles concernant les questions de procédure, les modèles de requête et de réponse, la disposition des montants recouvrés, les montants minimums à recouvrer et les questions connexes.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Vilnius le 16 juin 1999, en double exemplaire, en langues néerlandaise, lituanienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation entre les textes néerlandais et lituanien, le texte anglais prévaudra.

Pour le Royaume des Pays-Bas :

G. YBEMA

Pour la République de Lituanie :

A. SAUDARGAS

